

VIKTOR SCHAUBERGERS

skrifter

SAMLINGSKOMPENDIUM 1

Från http://home.swipnet.se/jens_katrin/Schauberger/Sch_docs.html

Förord

Med reservation för att Viktor Schaubерger - liksom varje människa - kunde se fel och draga felaktiga slutsatser - är hans natursyn och världsuppfattning unik och stimulerande. Den kan vara riktig - den kan vara fel - det är vår uppgift att bevisa vilketdera som gäller, men redan ett hypotetiskt antagande att han hade rätt ger så vida perspektiv över tillvaron och en möjlighet till positiv utveckling inom skilda områden, att det rättfärdigar ett allvarligt försök att gå till botten med hithörande problem. Historien visar oss för övrigt många exempel på hur intuitivt begåvade människor ofta var långt före sin tid ifråga om idéer och uppfattningar, trots att de föraktades och även förföljdes av sin tids lärda.

Vi påstår inte att allt det som vetenskap och teknik funnit och upptäckt är helt och hållet fel. Men vår tolkning idag av våra upptäckter kan vara fel - att vår praktiska tillämpning är fel, det konfronteras vi med varje dag då vi ser hur vår livsmiljö brytes med av vår teknik och civilisation.

Låt oss ej bli irriterade av att Schaubерger ibland använder ett egendomligt språk eller tar till benämningar som synes meningslösa. Det behöver ej vara så i detta fall att "det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta", han har istället försökt skapa ett nytt språk för det som han upptäckte därför att det gängse språket ej räckte till.

Redan det centrala i Schaubergers teorier, den implosiva rörelseteorin, är så intressant och fantasieggande att enbart den motiverar en fortsatt forskning utefter de linjer han påbörjade. Ty om det är så att denna rörelseform löser ut uppbyggande energier, då finns det ju all anledning att försöka komma den på spåren. Vad skulle det t.ex. inte betyda om vi kunde lösa problemet med en konstgjord fotosyntes? Eller en fusion av t.ex. väteatomer utan de enorma tryck och höga temperaturer som dagens tekniker arbetar med?

Olof Alexandersson i januari 1951

Utgivare: Olof Alexandersson

Stiftelsen Institutet för Ekologisk Teknik (IET)

Bygdegatan 416

583 31 LINKÖPING

Copyright: Aloys Kokaly , Wuppertal BRD

Eftertryck tillåtet endast i kompendieform och under förutsättning att innehållet ej ändras.

Omslagsbild: Fotografi av Viktor Schauberger.

INNEHÅLL SAMLINGSKOMPENDIUM NR. 1

Förord Innehåll samlingskompendium nr. 1 Bioteknik i praktik för första gången
Naturenligt jordbruk Står vetenskapen inför en omvändelse ? Över vattnets lagbundna
rörelse Levande vatten En liten skillnad - Nedbrytning eller Livskraft Är den så kallade
ljustillväxten ett framsteg inom skogsbruket eller en kräftartad felutveckling ? Vattnet
- Livsmotorn Förädling av växtnäringen med hjälp av en planetär rörelse Se in i
naturen och kopiera den Ökning av markens skördar Cancern - den tekniska
tidsålderns sjukdom Ett brev från Viktor Schauberger till herr R.

Ordförklaringar¹

<i>Befruktningsämnen</i>	alla syreföreningar
<i>Fruktämnena</i>	alla ämnen som innehåller kol, alla metaller och mineral m.m. (geosfäriska ämnen)
<i>Positiv temperaturförändring</i>	avkylning mot + 4° C
<i>Negativ temperaturförändring</i>	uppvärmning från + 4° C
<i>Centrifugal rörelseform</i>	rörelse som kännetecknas av att rörelseenergin går från rörelsepolen och utåt, axiellt-radialt. Den är tryckstegrande och värmealstrande, volymsökande, uppluckrande, upplösande, nedbrytande. Motståndet mot denna rörelse ökar med kvadraten på hastigheten.
<i>Centripetal rörelseform</i>	rörelse som kännetecknas av att rörelseenergin går utifrån in mot rörelsepolen, radialt-axiellt. Den är tryck- och temperatursänkande, volym förtätande, koncentrerande, syntetiserande och uppbyggande. Motståndet mot denna rörelse minskar med kvadraten på hastigheten.

Bioteknik i praktik för första gången

Familjevapnet för ätten von der Schauenburg var en avbryten trädstam omkring vilken en vild häckros lindade sig. Ättens valspråk lydde: "Fidus in silvis sientibus" (trogen de tysta skogarna).

Deras borg stod en gång på Schauberg. De sista ättlingarna av denna sista rovriddarsläkt fångades in i ett försåt av ärkebiskopen av Passau. Den äldste blev halshuggen men den yngste benådades och landsförvisades. Denne siste av sin ätt gav sig in i de stora urskogarna omkring Dreisselberg och bosatte sig vid stranden av Plöckensteinsee där han levde en skogsfogdes liv. Från honom stammar släkten Schauburger som i oavbruten rad i nära ett årtusende varit skogsmästare, jägmästare, fiskare och skogsfolk.

Den vilda häckrosen som vindlar sig kring den avbrutna trädstammen och hämtar nya livskrafter ur denna visar symboliskt i vacker form på det på nytt uppståndna livet som stöder sig på de avdöende livsformerna. Detta evigt "dö och uppstå" hade dessa "från berget skådande" utan tvivel genomskådat i dess grundorsaker och ärvt med blod och begåvning, nämligen konsten att genomskåda de hemligaste naturprocesser.

För kyrkliga läror hade de föga till övers fastän de ett årtusende tjänade under krumstaven, och lika litet för vetenskapliga upptäckter. De förlitade sig endast på vad de såg med egna ögon och vad de kände med sin medfödda intuition. Framförallt kände de till vattnets inneboende helande krafter och förstod att genom egenartat anlagda bevattningskanaler som endast var i funktion om natten åstadkomma påfallande högre skördar på sina fält än vad grannarna hade. Deras huvudintresse låg emellertid i skötseln av skog och vilt.

Många gånger har översvämningar frilagt de egendomliga vattenbyggnader som de anlade i bergbäckarna för att flotta timmer. Dessa anläggningar tvingade vattnet i egenartade kurvor, spiralliknande eller ormformade rörelser. Naturligtvis var begreppet "cykloid rymdkurv rörelse" obekant för dem men de använde märkvärdigt nog detta begrepps innehåll så skickligt vid byggandet av sina vattenrännor att vatten och trädstam genom rytmiskt verkande kurvformer fick en sådan schwung att de styckevis, som ett hån mot tyngdlagen, gick upp för sluttningar.

Vi behöver bara tänka på aeskulapstaven med dess slingrande orm eller Bibelns "Kunskapens träd". Ständigt finner vi den, om ett träd eller stav vindlande ormrörelsen, som symbol för en rörelseform som gav kraft till kunskap.

Från mina tidigaste barnaår var det min högsta önskan att få bli skogsvaktare som min far, farfar, farfarsfar och farfarsfarfar varit. Då jag mottogs av en äldre skogsvaktare som medhjälpare i hans revir började min dröm bli verklighet på ett sätt som jag aldrig kunnat utmåla vackrare i drömmen.

Efter första världskrigets slut fick jag ett eget jaktrevir när en äldre skogsvaktare pensionerades. Det var det mest avlägsna men ur jaktsynpunkt därför också det bästa. Fastän jag ej kom så bra överens med min chef som behandlade mig nedlåtande vann jag istället hastigt förtroende hos ägaren till marken, fursten von Schaumburg-Lippe. Då han kort därefter gifte sig vann jag ännu en gynnare, nämligen den utomordentligt vackra unga furstinnan, då jag på hennes födelsedag gav henne möjlighet att skjuta en mäktig tolvtaggad hjort.

På jaktstigarna anförtrorde mig furstinnan att hennes gemål fruktade att förlora sitt gods p.g.a. förändringarna efter kriget. Han hade förlorat mycket av sin förmögenhet och kunde blott behålla sin egendom om ekonomin förbättrades.

Redan före detta hade jag framlagt en plan till godsförvaltningen att förbilliga virkestransporten 90% genom en flottningsanläggning. Denna plan hade emellertid avvisats av förvaltningen som orealistisk. Man sade att enligt Arkimedes lag kunde ek- och bokstammar, som ju var tyngre än vatten, ej flottas.

Grevinnan kom från borgerlig miljö och hade mer frisinnad läggning. Hon hade hört om min plan och hade en känsla av att genom denna skulle kanske det stora reviret kunna räddas. Hon hade också hört om det mutförsök som jag varit utsatt för då den firma som köpte skogen på rot av fursten försökte att få mig att avstå från min plan. Oväntat frågade hon: "Hur mycket bjöd de er?" Jag svarade: "Tredubbla årslönen". Plötsligt stannade hon och frågade: "Hur mycket skulle kunna sparas genom er flottningsanläggning? Idag kostar en m³ 12 Schilling framtransporterad till sågverket. Vi avverkar 30 000 m³/år. Det blir 360 000 Sch. Vad skulle en m³ kosta med er anläggning?" Jag svarade: "1 Sch. + amorteringen av anläggningen."

Fursten måste varje år investera 80 000 Sch. i sitt revir och hon hade snart räknat ut den summa som skulle sparas in. "Topp", sa hon, "vi gör det".

Jag begärde full handlingsfrihet vid byggandet av anläggningen och övertog hela ansvaret. Furstinnan höll sitt löfte. Jag hade emellertid då ingen aning om vilken risk jag tog. Men lyckan var mig trogen även i de mest kritiska ögonblick och jag kunde göra en iakttagelse vars oerhörda betydelse jag först skulle fatta många år därefter.

Anläggningen var färdig på 4 månader. De väldiga trädmassorna låg färdiga på upplagsplatsen. En dag gjorde jag ett enkelt prov i förväg. En medeltung trädstam fördes in i rännans mynning. Den flöt ungefär 100 m och blev sedan liggande på botten. Det efterkommande vattnet dämades upp bakom blocket och rännan började svämma över. Jag såg framför mig alla hånfulla och skadeglada ansikten. Jag fattade ju genast hela vidden av detta misslyckande och var utom mig. Trädstammen lät jag avlägsna ur rännan. För litet vatten och för stort fall, var min diagnos. Jag var rädlös. Först sände jag iväg mina medarbetare till vårt logi för att i lugn och ro kunna fundera.

Kurvorna var riktiga, inget tvivel om det. Men var låg orsaken till att rännan ej fungerade? Så överlade jag. Långsamt gick jag nedför rännan och kom ner till den fång- och sorteringsdamm som bildade övergången till en ny ränna. Dammen var full av vatten. Jag satte mig på ett klippsprång i den varma solen och såg ut över dammens vattenspegel.

Plötsligt kände jag något som rörde sig under mina läderhosor. Jag for upp och såg en orm som legat sammanrullad där jag satte mig. Jag slog undan den och djuret föll ner i dammen där den genast simmade mot stranden och försökte landa. Men där gick klippväggen rakt ner i vattnet och ormen började simmande söka en bättre plats. När han korsade dammen såg jag efter honom. Då for en tanke plötsligt genom mitt huvud: hur kan ormen simma så blixtnabbt utan fenor. Jag ryckte upp jaktkikaren jag bar om halsen och såg genom den ormkroppens egendomliga slingrande rörelser i det kristallklara vattnet. Så uppnådde den motsatta stranden. Jag stod en stund som förstenad. För mina ögon rekapitulerade jag varje rörelseändring jag sett hos ormen som så egendomligt hade rört sig under vattnet. Det var en vågformad kombination av vertikal- och horisontalkurvor. Blixtnabbt fattade jag rörelseprocessen.

En timma därefter var jag hos mina karlar i hyddan där de höll på att laga mat. Bestämt gav jag mina order. "Gör er genast klara. Tre man far till sågen och begär en lastbil av förvaltaren samt kör upp 300 läkt av lärkträ till inloppet". Karlarna såg frågande på mig. En förman, en tyrolare, menade: "Vad skall ni med dom läkten till?" Jag klippte av honom och sade att han skulle göra vad jag gett order om. Jag tog med mig verkmästaren och vi gick upp till inloppet. Jag sade: "Ni får dubbel lön om ni, om nödvändigt, med alla era man arbetar hela natten vid fackelsken, för att spika fast läkten som jag skall visa er. Jag stannar själv också". Verkmästaren ryckte på axlarna och nickade bifall. Efter några timmar kom lastbilen med läkten och mannen med spik. Hela natten dånade hammarslagen. Noggrant kontrollerade jag de motkurvor som genom de påspikade läkten uppstod i rännans kurvor och som skulle tvinga vattnet i en sådan rörelse som jag sett ormen göra.

Mot midnatt kom jag hem. Då låg ett brev där från överjägmästaren att nästa dag omkring kl. 10 skulle fursten, furstinnan och några sakkunniga och fackmän närvara vid provkörningen. Jag lade långsamt brevet åt sidan och gjorde ett överslag. Karlarna kunde vara klara vid 8-9 tiden om de arbetade hela natten av alla krafter. Jag tog min alpstav och geväret och var en timme därefter på arbetsplatsen. Redan på långt håll hörde jag hammarslagen och såg ljuset från bilens strålkastare.

"När är ni klara" ropade jag. Verkmästaren trodde omkring kl. 9. Jag lovade alla trefaldig lön om de var klara till kl. 8. De klarade det till $\frac{1}{2}$ 8. Jag sa till karlarna: "Ta nu frukostrast och kom upp till inloppet vid $\frac{1}{2}$ 10-tiden. Där har vi ännu en timmes arbete men sedan får ni en rastdag med dubbel betalning". Verkmästaren menade att jag skulle ta rast själv också om jag inte skulle falla ihop. Jag avvisade honom med en gest och gick upp till inloppet. Där väntade jag till dess mina karlar kom och kort därpå kom också fursten, furstinnan och mina bittraste motståndare, fackmännen och de sakkunniga. Jag hälsade på fursteparet och överjägmästaren. De andra ignorerade jag. Furstinnan såg bekymrat på mig och lutad mot en påle stod den gamle transportchefen med ett överlägset leende.

Jag lät öppna dammluckan. Därbakom störtade mina karlar ut mindre trädstammar i vattnet. En tung, ca: 90 cm tjock stam försökte de obemärkt smussla undan. "Nå, nå, den där tunga blocken skall vi allt ha med", sa plötsligt den gamle transportmästaren. Jag vinkade kort åt karlarna och långsamt kom den tunga stocken närmare rännans mynning. Den syntes knappast vid ytan. Så låg den framför rännans mynning. Den dämde upp vattnet som långsamt steg. Ingen människa sa ett ord. Alla stirrade på det med vattnet stigande blocket. I nästa ögonblick skulle rännan svämma över. Då hördes plötsligt ett gurglande läte. Det tunga blocket vred sig först åt höger, så lite åt vänster, så slingrade det till som en orm och med främre delen högt ovan vattnet flöt det pilsnabbt iväg. Efter några sekunder tog det elegant den första kurvan och var borta.

Alla stod och såg efter det försvunna blocket. Slutligen spottade den gamle rännmästaren i en vid båge ut i rännan, fångade med krökt pekfinger sin tuggbuss i sin tandlösa trut, kastade den i rännan och muttrade: "Kyss mej där bak, det gick faktiskt". Fursten hade inte begripit vad han menade och ville veta vad transportmästaren sagt. Jag stammade något om att han citerat ur Götz von Berlichingen.

"Ja, så fungerar det då", sade överjägmästaren. Jag tog ett kort avsked och försvann uppåt skogen med min alpstav och mitt gevär. Så snart jag var utom synhåll satte jag mig på en sten, torkade kallsvetten ur pannan. En gång men aldrig mera, tänkte jag. Hade jag inte i det avgörande ögonblicket råkat få se ormen, så hade jag väl ej varit i livet nu.

Efter några dagar kom utnämningen till chef för det stora skogs- och jaktreviret. Och sedan kom från hela världen sakkunniga och fackmän, också ministrar. Inte långt därefter kom kallelsen till jordbruksministeriet i Wien. Sedan började en kamp som ännu pågår. Ofta har den tagit de otrevligaste former. Någon ro får jag i alla fall aldrig mer sedan den dag då jag lovade furstinnan att bygga flottningsrännan.

Galilei upptäckte jordens rörelse. Den kyrkliga och vetenskapliga världen råkade i uppror. Påven hotade upptäckaren med att lysa honom i bann. Biskopar och andra höga herrar plågade honom med långa processer. Slutligen måste han, hårt trängd av sina yrkeskollegor, återkalla sin upptäckt och avsvärja den. "Och ändå rör den sig" skall ha varit hans sista ord då han dog.

Men jag tänkte inte på Galilei, Arkimedes, Meyer, Newton, Pythagoras eller liknande upptäckare av naturlagar. Jag studerade bara trädstammar eller annat gods som var tyngre än vatten men under vissa betingelser simmade som fiskar i vattnet. Jag studerade också de ställen där de i spikrakt flytande vatten, där överstarka stötkrafter verkar, gick till botten och blev liggande.

Ormen som gjorde så egendomliga rörelser i vattnet hade visat mig den dubbla skruvrörelsen och hjälpt mig till den stora framgången. Hundratusen av de tyngsta trädstammar har följt den första som om det ej fanns någon skillnad i specifik vikt. Och jag förstod varför mina förfäder anlade sina flottningsbäckar på det viset de gjort och ledde vattnet som en vildso kastar vatten.

Färdigställandet av anläggningen höll på att saboteras av överjägmästaren som obetingat skulle hävda sin överhöghet och som nu hade med sig skogsdirektionens politiske ledare och kom till arbetsplatsen. Han förbjöd allt vidare arbete och förstörde så min noggrant uppgjorda arbetsplan. Jag tvingades att framlägga mina idéer och planer inför en kommission som uteslutande var sammansatt av mot mig fientliga högre skogstjänstemän under ledning av domänintendenten.

Herrarna påstod att en 18 m hög fångdamm ej skulle hålla mot vattentrycket utan att det fanns risk för att den brast och underliggande byar översvämmades, med oöverskådlig olycka som följd.

Jag såg och hörde den fientliga och hänsynslösa hållningen hos undersökningskommissionen. I god tid hade jag emellertid fått höra om undersökningen och hunnit vidtaga motåtgärder. Man ville nämligen bringa både mig och anläggningen på fall.

Därför svarade jag inte intendenten utan gick lugnt nerför trappan till dammen, tog mitt gevär och sköt två skott uppåt strömmen. Det var signalen till vid övre dammen posterade jägaren att man skulle öppna den stora dammluckan och låta de stora vattenmassorna rusa ner genom fåran till den plats där jag befann mig. Dessa jägare var mig trogna. Kommissionen trodde tydligen att jag blivit galen när jag på de bestämda frågorna endast sköt två skarpa skott i luften. De befälde mig att genast lägga bort geväret och komma upp på platån där de vilt gestikulerande kommissionsmedlemmarna stod.

Då hördes plötsligt ett vilt brusande som kom allt närmare. Jag pekade uppåt strömmen och runt kurvan kom brusande en 6 m hög brun vattenmassa i vilken stockar och bråte virvlade runt huller om buller. "För Guds skull kom genast hit upp" skrek intendenten. Kommissionens medlemmar svängde som galna med armarna, skrek upphetsat i mun på varandra och betedde

sig från min synpunkt sett som vansinniga. Jag kastade en kort sidoblick på dessa virriga människor, böjde mig fram över den synbart svaga dammväggens där jag stod nere mitt på dammen och såg högst intresserat på de framrusande vattenmassorna som snart skulle slå emot väggen där jag stod.

Så trodde åtminstone kommissionsmedlemmarna som stod där uppe och höll andan. Men vattenmassorna uppförde sig inte alls så. De kom som en svag bränning in emot väggen, vände sedan och rusade med oerhörd kraft emot de efterföljande ännu högre vattenmassorna och så slog de båda vågorna samman. De medföljande trädstammarna ställde sig på ända i vattnet eller hoppade som fiskar högt upp över ytan ur vattenvirveln.

Hastigt fylldes dammen som rymde 1 miljon m³ och muren stod lugnt kvar. Men ingen människa vågade sig ned till mig. Då syntes jägaren komma som hade öppnat dammluckorna när jag sköt signal. Han bevärdigade inte hopen däruppe på platån med en blick utan sprang nerför trappan och frågade: "Nå, det klarade sig?" Jag nickade kort. Tog ut de tomma patronhylsorna ur loppet och laddade om och gick sedan långsamt uppför trappan.

"Nu hade ni mer lycka än förstånd" sa intendenten. Jag mätte honom från huvud till fot med blicken och sa: "Herr Intendent, jag tror nog det svaga förståndet finns på annat håll". Sedan gick jag från honom. De andra herrarna kom efter, pratade tyst med varandra, och när de var färdiga med sin överläggning kallade intendenten mig till sig och meddelade att dammen skulle noggrant undersökas och genomräknas av experter från en konsulterande byrå i Wien. Visserligen hade dammen hållit, men den var säkert inte tillräckligt stark. Dessa herrar kom efter en vecka. De undersökte och beräknade och kom så till den slutsatsen att p.g.a. en skicklig konstruktion hade byggnaden tolvfaldig säkerhet.

Jag demonstrerade än en gång fyllningen av dammen för dessa herrar som trots sina matematiska beräkningar ej kunde förklara en hel del. Jag gjorde dem uppmärksamma på det sätt som vattenmassorna mötte dammväggen på och hur den uppstående motvågen bröt ner den efterföljande huvudvågen. Jag hade fått idén om dammprofilen inte från någon teknisk högskola eller liknande utan från - ett hönsägg.

Naturen som läromästare

Naturen åstadkommer överallt rörelse genom temperatur- och spänningsskillnader. I dessa skärningspunkter bildas den ursprungliga, naturliga livskraften.

Naturföreteelser som ej störts av människohand ger oss fingervisningen för gestaltandet av en ny teknik. Till detta behövs en god iakttagelseförmåga. Vi måste förstå naturen för att kunna kopiera dennas rörelseprocesser. Som viltmästare i ett avlägset skogsområde som knappast varit beträtt av människor kunde jag göra följande iakttagelser och de förde mig fram till implosionen.

I Hetzau nedanför Ring ligger Die Ödseen (Ödessjöarna). Efter lång period av varmt väder börjar de "bühlen" (råma) som folket kallar det åskartade mullret som kommer från sjöarna samtidigt som hushöga vattentromber uppstiger ur sjöns mitt. Jag skall här skildra upplevelsen där som jag såg den.

En het sommar dag satt jag vid sjöstranden och funderade på att ta ett bad för att friska upp mig. Jag skulle just göra det då jag märkte att sjöns vatten började vrida sig i egendomliga

spiralkurvor. Träd, som laviner vräkt ner i sjön med kvistar och allt, frigjordes ur sand och grus och började att utföra en spiralformad dans i det de drogs allt hastigare och närmare till mitten av sjön. Där ställde de sig plötsligt lodrätt upp och ned och sögs ned i djupet med sådan kraft att barken skalades av dem. Precis som en människa som rycks upp i höjden av en cyklon och faller ned spritt naken. Träden kom aldrig upp igen.

En kort stund var sjön lugn igen som om den varit nöjd med offret den nyss fått. Men det var lugnet före den egentliga stormen. Plötsligt började det bullra nedifrån sjöbotten. Med en gång sköt en åtminstone hushög vattentromb upp från mitten av sjön. Ett åskliknande donder följde med den som en kalk formade vattenpelaren. Så föll vattentromben samman. Vågor slog mot stranden och jag måste hastigt fly undan emedan sjön plötsligt steg oerhört.

Jag hade upplevt vattnets ursprungliga tillblivelse, vattenförnyelse i en sjö utan tillflöde. Nu började jag förstå. Men alldeles klar var jag inte ännu med detta problem. En annan upplevelse skulle hjälpa till att för mig klarlägga denna intressanta fråga.

Som ung skogspraktikant for jag på lediga stunder i en behändig båt omkring på en bergssjö som låg bredvid skogsvaktarbostället. Jag fiskade och jagade änder och annat sådant vilt. Min hetaste önskan var att kunna skjuta en mäktig havsörn. Denne kom varje kväll och kretsade över sjön, flög i egendomliga cirklar, lät sig plötsligt falla som en sten och i nästa ögonblick hade han en stor fisk i klorna och flög därifrån.

Det gåtfulla var hur örnen alltid kunde hämta upp levande fiskar utan att dyka ner i vattnet. Fiskarna kom aldrig upp till ytan. På lång tid kunde jag ej lösa gåtan. Här måste ett noggrant studium till, tänkte jag, av rövaren och hans offer. Jag fann en lämplig observationspost uppe på en klippspets där det stod en kraftig gammal gran. Och så satt jag en dag uppe i toppen på granen väl maskerad av grenarna och beväpnad med min kikare och kunde omväxlande studera rövaren och de snett nedanför i vattnet omkringsimmande fiskarna. Jag kunde se varje rörelse.

Som alltid kom han punktligt på minuten och flög först tätt över vattenytan med ett mäktigt skri och påfallande starka vingslag. Det var som han ville anmäla för sina offer att nu var han här och väntade på det som ankom honom. Sedan steg örnen i nästan lodräta spiralvindlingar uppåt, reglerade med ett vingslag då och då den rätta riktningen och gjorde allt snävare spiraler. Sedan lät han sig falla som en sten med vingarna tätt intill kroppen och först omedelbart ovanför vattnet gjorde han ett bromsande vingslag. Plötsligt satt där en sprattlande fisk i hans klor. Tungt lastad flög han i en kurva in emot skogen och var försvunnen.

Som logiskt var, intresserade mig i första hand örnens uppträdande. Jag glömde att ge akt på fiskarna som synbart väl skyddade simmade på stort djup. Men nästa gång studerade jag också deras beteende. Örnen kom och flög i sina välkända, allt trängre spiraler. Vad jag såg föreföll mig så otroligt att jag först i sista stund märkte att jag höll på att falla, ty jag härnade omedvetet fiskarnas rörelser när de fullständigt kopierade örnens rörelser i spiral uppåt. Som trädde på ett snöre kom de i spiral simmande upp mot ytan, gjorde allt snävare kurvor till dess de som var innerst trängdes upp över vattnet. Då kom örnens mörka skugga, en liten vattenvirvel, och han hade en av de största i sina klor och seglade därifrån.

Så ofta jag hade tillfälle studerade jag detta alltid lika skådespel och varje gång blev jag överraskad över att jag blev som hypnotiserad av fiskarnas rörelser.

Naturenligt jordbruk

Det finns inga tillfälligheter. Det finns visserligen händelser som vi betraktar som tillfälligheter men detta därför att vi i det givna ögonblicket ej tänkte oss den möjligheten och därför är mer eller mindre överraskade.

Ofta har vi i tanken ingående sysslat med något som intresserar oss, en person, ett ting eller vad det nu må vara och sedan glömt det. När vi sedan oförmodat stöter på detta igen genom någon händelse så blir vi antingen förargade eller glada.

Utan impuls ges det ingen rörelse. Det var därför inget under då jag som ung forstassistent på min vandring genom reviret en dag besökte en bondgård som jag alltid brukade gå förbi. Här bodde en bonde som var utskrattad som en narr av hela sin omgivning. Jag hälsade gärna på denna kloke man för att diskutera jordbruk med honom. Inte därför att jordbruk som sådant speciellt intresserade mig utan för att utforska orsaken till denna, som man sade, "förryckte" bondes ovanligt fina skördar. Han hade inte bättre jord än sina grannar utan den var istället sämre.

Denne bonde plöjde på ett annat sätt, harvade på ett annat sätt och sådde på andra tider än grannarna och behandlade också sina produkter annorlunda. Han gick aldrig i kyrkan och det fick han minsann veta av. Inte heller såg man honom någonsin med de andra bönderna runt ölbordet där de pratade om allt möjligt. Aldrig frågade han någon om råd och han tålde ingen motsägelser från sin tjänarpersonal. Den som inte lydde genast fick packa och gå men trots detta var det sällan någon som flyttade. Det var bara med den vuxne sonen som hade gått i lantbruksskola och därför visste bättre än någon hur allt skulle göras, som fadern levde i ständig svår osämja.

Så kom jag än en gång mot skymningen förbi hans gård. Följande en plötslig impuls gick jag dit in. Jag ville gärna prata en stund med den gamle. Ute på gårdsplanen träffade jag sonen som jag tyckte var rätt osympatisk och frågade honom efter hans far. "Han är väl i skjulet där bacom, gubben" svarade han med en ovillig gest. "Ropa högt, så hör han väl av sig".

Jag gick i den anvisade riktningen, gick igenom logen och hittade äntligen den gamle bonden. Han stod framför ett stort ämbar av trä och sjöng en märkvärdig sång samtidigt som han rörde om i innehålllet med en stor träspak. Det var emellertid ingen riktig sång utan en på vokaler rik tonskala som han sjöng ända upp i diskanten för att sedan åter låta sjunka ned mot rena brumbasen. Därvid böjde han sig över fatet och sjöng djupt ner i det. När han sjöng skalan uppåt så rörde han åt vänster och när han sedan vände och sjöng neråt i skalan så rörde han åt höger. "Han är nog i alla fall inte klok", tänkte jag, men bonden hade inte hört mig då jag kom och efter att ha iakttagit honom en lång stund smög jag mig närmare för att se vad han egentligen rörde ihop, men kunde inte se annat än klart vatten. Slutligen fick den gamle se mej, men nickade bara kort till svar på min hälsning och fortsatte oberört att röra som förut.

Jag såg omväxlande på bonden och på innehållet i fatet. Då och då släppte han i lera som han smulade sönder i handen och fortsatte att röra än till höger, än till vänster medan han ganska högt sjöng sin föga vackra sång.

Nå, tänkte jag, ingenting varar i evighet. Omsider tog också den gamle bonden upp sin stora spak ur fatet - det var egentligen en liten åra han använt - och sa: "Sådär - nu får det jäsa".

Jag nickade som om jag funnit det ganska självklart. Jag nickade också då bonden frågade mig om jag var törstig och ville ha ett krus färsk must. När den gamle noggrant torkat av händerna på sitt förkläde så gick vi in i huset. Jag gick före in i den trevliga storstugan medan bonden som vanligt gick ner till källaren för att hämta den kalla äppelsaften. Snart höjde han det blåmålade mustkruset emot mig och sa : "Sådär, låt er nu väl smaka". "Kommer ni också att hålla mig för tokig, som de andra gör?" frågade han strax därpå. Jag svarade: "Ni vet väl själv vad ni gör".

Under det att vi pratade fick jag småningom reda på meningen med det han hållit på med. Lera som blandas in i kallt vatten tillsammans med utandad kolsyra som bindes av vattnet vilket röres på rätt sätt, ger en neutral spänning [2](#). (Jfr omslag med aluminiumhaltig, väl knådad lera).

Detta neutralt laddade vatten spreds sedan ut över den nyss harvade åkern med hjälp av kvistar som man doppade i vattnet och sedan stänkte ut det med över jorden efter sådden. Harven han använde hade tänder av trä, inte järn. Proceduren som sådan liknade prästernas välsignelse av åkrarna då vigvatten stänktes över jorden. Vattnet som stänkts ut avdunstade och kvar blev oerhört fina kristaller som var bärare av den negativa laddningen. Dessa kristaller drar till sig strålning från alla håll och avger också sådan åt alla håll.

Det bildas mellan geosfär och atmosfär en oerhört finmaskig, hudartad och violettskimrande hinna, som ett filter som endast släpper igenom det mest högvärdiga av in- och utstrålning. Denne naturnära bonde kallade detta filter för "jungfruhinna". Denna möjliggör en så högvärdig diffusion (in- och utandning) att sådana jordar, även i den torraste årstid, förblir kylig och fuktig. Groddzonen, som avgränsar geosfär och atmosfär förblir då alltid nära anomaliepunkten +4° C. Vid denna temperatur får de befruktande ämnena [3](#) sin högsta spänning och fruktämnena [4](#) sin relativt största passivitet. Skördeökningen som följde på denna enkla vård av jordens hudandning låg omkring ca: 30% högre än där den ej användes. Detta förfarande kallades i gamla dagar för "lersjungandet".

Solplöjningen var likaså ett mycket använt bruk fram till mitten av 1880-talet. Med detta menas att man plöjde så vinkelrätt mot solens gång som möjligt och lade fårorna slingrande. På det viset fick man å ena sidan en gynnsam instrålning i riktig vinkel av de befruktande solstrålarna, å andra sidan fick man genom en ständigt växlande skuggbildning ett skydd mot direkt infallande solinstrålning. Det blev totalt sett en mera diffus bestrålning. Gynnsam vindriktning ger god rotimpuls och snabbare växt. Skillnaden i skördeutbyte vid solplöjningen var påfallande, jämfört med vanlig plöjning.

Under en resa i Bulgarien gjorde jag en intressant och lika påfallande iakttagelse. Vida omkring låg ett ödsligt, naket landskap utan vare sig träd eller gräs. Det var helt urtvättat av vind och vatten. Djupa vattenfårar visade att trots den porösa marken kunde regnet ej tränga ned i den. Det var ett liknande tillstånd som man kan få se hos stenar som har rätt legering och ligger i lämplig vinkel mot solbanan. De brukar ha massor av daggmaskar under sig. Men om

vädret ändrar sig och därmed markspänningen så kan inte vattnet längre tränga ner i marken och då vandrar maskarna i väg.

Mitt i denna vegetationslösa ökentrakt träffade man emellertid på förhållandevis vackra sädesfält som låg vid de turkiska odlingsområdena. Som för tusen år sedan plöjdes de fortfarande med små tråplogar som kvinnorna i regel drog. Harvar kände man tydligen inte alls till. Man slog sönder tultan med hackor och sedan sådde man. Åkrarna hade utpräglad karaktär av bergsodlingar. Man slog inte den mogna säden med lie utan med skära. Jag fann snart att där man börjat använda järnplogar avtog skördeutbytet påfallande för att snart sluta med fullkomlig missväxt. Ingen kunde förklara orsaken till detta samband.

I samband med ett annat försök konstaterade jag emellertid att det räcker med den allra minsta lilla mängd rost i vatten för att detta skall urladdas helt. Vattnet har ju pr fallande droppe en spänning av ca: 12 000 volt som kan utveckla ett starkt ljussken i ett vakuumrör. Men blandar man litet rost i detta vatten finns ej någon energi kvar längre. Nu var det alltså bekant att skördarna gick tillbaka där man använde snabba, flerskäriga motorplogar. T.o.m. där man använde hästar eller oxar för att dra järnplogarna minskade skörden. Förklaringen är nu enkel: Ju hastigare en järnplog går fram genom jorden ju mer blir kvar i jorden av mikroskopiskt fina järnpartiklar. Genom nederbörden bildas rost av dessa och hela fältet genomdrages av en rostslöja som är farligare ju varmare klimatet är.

Det är ett slags barnsängsfeber som moder Jord råkar ut för, vars orsak ligger i dessa oändligt fina rostpartiklar som verkar nästan förhärjande i groddzonen. Först och främst hindras grundvattenbildningen varigenom jorden redan i och med detta blir spänningslös och småningom ej kan ge skörd. Å andra sidan kan detta ändras genom utstrålningen från rostfria, negativt laddade rester av ädelmetall som kan återställa en utarmad jord och åter göra den rikt skördebarande. (Se bronsåldern, den gyllene utvecklingens tidsålder!)

Dessa katalysatoriska verkningar som antingen kan förstöra eller bygga upp jordens fruktbarhet är emellertid inte något slags gödning. Det är istället ett slags impulsgivare som tillföres och inte näring (fruktämnen), vilket bäst sker genom att man ger jorden väl komposterad gödsel eller mogen stallurin.

Skillnaden mellan katalysatorisk d.v.s. hetsande konstgödseltillförsel och naturgödseln som stärker jordens kraft, visar faran av för starka retningar som ju uppstår vid tillförsel av konstgödning (masugnsslagg). Verkningarna visar sig hastigt i de fall man inte tar hänsyn till olika energiers sätt att verka.

Den biologiska följden av konstgödning är urladdningen av de levitationsskapande fruktämneshildningar av latent art som grundvattnet för med sig. Grundvattnets pulsationer beror just på den inre attraherande och repellerande kraften hos dessa bildningar som ligger på gränsen mellan energi och materia. Orsaken till pulsationen är den "cykliska rymdkurverörelse" som jorden utför om sin egen axel. Det är en egenartad "slingrande" rörelse, en åt alla håll verkande svängningsrörelse hos detta jordens blod, grundvattnet. Sedan utlöser detta grundvatten, isolerat i jorden från ljus och värme, hela utvecklingsundret i växandet.

Latenta bildningar av fruktämne reagerar på centripetala krafter men de latent befruktningsämnen däremot på centrifugala krafter. Genom denna svängande, gungande, rörelse uppstår korsningar mellan dem varvid fruktämnet binder (förtär) befruktningsämnet.

Den mekaniska motståndsimpulsen som bildas i den "cykloida rymdkurvan" är den måttgivande impulsen. Felas denna kan inte de koncentrerade bestånden av befruktningsämnen bindas.

Om emellertid, genom expanderande värmepåverkan, oxidationsprocessen kastas om, resulterar detta i nedbrytning och rekylverkan. De fruktämnesbildningar som utsättes för en sådan inverkan övergår i en förstörande och giftig form.

Den tidigare nämnda svängningsrörelsen hos expanderande och, genom katalysverkan frigjorda, enpoliga och högspända fruktämnesbildningar, kan endast uppnås genom den "cykloida rymdkurverörelsen" i vilken inte heller saknas den svängningskomponent som hör till, de på centripetal rörelse reagerande, befruktningsämnena. Dessa väntar endast på den mekaniska startimpuls som åter fördelar dem och serverar dem till de omkretsande uppbyggnads- och uppdriftsämnena i status nascendi⁵. (Se de vippande grenarna på träden). Den minsta retningsrörelse hos rotpetsarna, (av vilka varje enskild slutar i en liten fruktämnessäck, rotprotoplasma,) förorsakad av en vindstöt eller av ett djur som går fram över rotzonen och rycker av ett grässtrå, förorsakar en verklig revolution i denna lilla protoplasmablåsa och i hela rotzonen. Otaliga faktorer sätter genast igång att förvandla skada till nytta. Det uppstår förstärkta utjämningsprocesser. Omvänt understödjer de i barr och blad gömda spårelementen denna utjämningsprocess genom atmosfärens motsatt laddade gränsbildningar (mellan energi och materia, ö.a.) De vrider tillbaka det av vinden rubbade bladet i sitt utgångsläge. Också denna svängning, dels mekanisk dels fysikalisk är en noga beräknad organisationsrörelse.

Kanske kan man nu förstå de kanaler som Sven Hedin berättar om i sin bok "Stora Hästens flykt" som naturnära ökeninvånare ha anlagt. Med dessa underjordiskt löpande vattenkanaler kunde de mitt i den vattenlösa öknen odla de ädlaste sädesslag. De vattenmassor som flöt fram i dessa kanaler i bestämda riktningar och i cykloida svängningskurvor, lik en orm vridande sig om den egna axeln, var ingenting annat än flytande repulsatorer. Det var vattenledningsverk som arbetade tvångsstyrt och som alstrade en fruktämnesstrålning⁶.

Naturnära överstepräster hos de gamla kulturfolken byggde liknande bevattningsanläggningar som lät det heliga (allhelande) vattnet stiga upp till de heliga lundarna på bergen. Naturtroget kopierade de högkällorna, i vilka också de nämnda syntesprodukterna uppstår.

Kanske kan man nu också förstå varför jag berättade för de hårt chockade professorerna vid Högskolan för markkultur i Wien om exemplet med vildgalten som kastar vatten medan den springer och så alstrar "cykloida rymdkurvor". Dessa herrar hade lika litet förstått mig, hur jag än försökt förklara problemet, som den svårt förolämpade läkare som jag förklarade befruktningsförloppet för....

Det är i varje fall skakande att se hur långt dagens vetenskap ännu är ifrån en naturnära markkultur. Dessa vetenskapsmän handlar precis tvärtom mot det som den ännu ej helt våldförda naturen demonstrerar som exempel och ledning för människan. Sannerligen, det är ej att undra på att istället för näringsöverflöd nöden nu härskar i hela världen och därmed också en blomstrande och inbringande affär med livsnödvändiga varor.

Den nuvarande vetenskapen tänker för primitivt. Man skulle kunna säga: en oktav för lågt. Den är ännu alltför litet orienterad i energiområdet och i stället alltför materiellt inriktad. Därför har den också den egentliga skulden till de tillstånd som vi idag upplever. Antagligen

var dock denna utveckling nödvändig för hur skulle annars de vilseförda människorna upptäcka de verkliga sammanhangen?

Men nu är det verkligen hög tid att med praktiska exempel visa hur en naturnära markkultur är beskaffad innan hela mänskligheten går under.

Leonstein, Juli 1945

Översättning ur IMPLOSION nr. 10

Står vetenskapen inför en omvändelse ?

Vår strävan måste vara att överallt föra till offentlighetens kännedom och framförallt göra regeringarna uppmärksamma på att den Einsteinska metoden för energiutvinning genom atomsprängning är ett brott mot (livets) naturens uppbyggande tendens och att man istället på helt ofarligt, livsfrämjande sätt kan utvinna och betjäna sig av atomkraften om man genom biotekniken anpassar sig till naturens implosion.

Einsteins formel lyder $E = m \cdot c^2$, d.v.s. energien E hos en accelererande massa m motsvarar kvadraten på dess hastighet c (celeritas). Avtager hastigheten med kvadraten på avståndet så som enligt tyngdkraftlagen är fallet vid en kaströrelse - så avtar i samma grad energien, luftens motstånd mot kastkraften ökar, kastbanan närmar sig jorden, till dess dennas tilldragande kraft (tyngdkraften) har segrat. Rör det sig om en kraftmaskin så måste 9 ggr så mycket energi i form av drivmedel tillföras som man får ut i form av producerad energi. Enligt denna princip, som medför jordens utplundring (den har ju frambesvurit den mördande kampen om energiråvarorna på jorden) arbetar explosionsmotorerna på ett ohyggligt slösaktigt sätt - centrifugalt. Implosionsmotorerna däremot arbetar centripetalt - de bereder själva sitt drivmedel genom diamagnetisk förädling av vatten och luft. De behöver inget annat drivmedel, varken olja, kol eller uran eller genom atomklyvning framställd energi - ty de alstrar själva energi - atomkraft i obegränsade mängder på biologisk väg.

Också Oppenheimer, Teller och deras gelikar gör experiment - oerhört kostsamma för skattebetalarna - för att upptäcka antigravitationskrafternas (levitationskrafternas) användningsmöjlighet som ideal drivanordning för flygplan. De löper fara att stämplas som plagiatörer ty levitationskraften är redan upptäckt, implosionsmaskinen finns redan.

Einsteins villfarelse består däri att han betraktar massa och rörelse som identiska och därvid förbiser att det finns olika slag av rörelse och därför olika rörelseriktningar (tryck och sugning, explosion och implosion). I samma villfarelse är Hein fången. Båda är anhängare av en monism och erkänna ej varje energiarts bipolaritet, och ur detta kommer den felaktiga rörelse som det gäller för implosionen att rätta till.

Låt oss börja med det mest elementära: de båda urämnena syre och väte, O och H. Huvudbeståndsdelarna i medierna vatten och luft, som förhåller sig på motsatt sätt:

Vätet blir aktivt vid kyla och förbinder sig med det då passiva syret till koncentrerande (sammandragande) uppdrifts- och uppbygggnadsenergi "diamagnetism". Som levitation

(uppdriftskraft) verkar diamagnetismen motsatt gravitationen (tyngdkraften). (för vätgas som man på sin tid fyllde Zeppelinare med, är uppdriftskraften 2 km per sekund). Överallt rör sig naturens spel omkring dessa båda krafter. Så verkar diamagnetismens eller levitationskraftens strävan mot ljuset tillväxten hos en planta. Genom växandet tilltar dock samtidigt tyngden hos denna, alltså tyngdkraften ökar. Liksom vid magnetism järn och stål attraheras så blir de för livsuppbyggnaden nödvändiga ämnena syre och väte, liksom de högvärdiga spårämnena - vattnets och luftens kromosomer - attraherade genom diamagnetismen. Diamagnetism är motsatsen till elektricitet. Under det att elektricitet förstör vattnet (sönderdelar det) blir det genom diamagnetism förädlad och uppskolat, förbättrat och förmerat.

Syre (O) blir aktivt vid värme. (Vid syretillförsel brinner varje brasa bättre.) Det förbinder sig då med det vid värme passiva vätet (H) till en decentrerande (splittrande) förstörelseenergi. Denna uppstår alltså vid varje explosion. Den uppstår i otroliga mängder vid användningen av vår nuvarande, på tryck och värme, (upphettning, explosion) uppbyggda teknik i sin helhet, men i synnerhet inom vapentechniken och atomtekniken - oavsett om de användes för fredligt eller krigiskt syfte.

Värme är den lägsta arten av vattenförstörande energi. Om värme är förhärskande vid molekyломvandlingen (H alltså övervägande bindes till O, istället för tvärtom, som vid organisk uppbyggnad) så blir vattnet (liksom blodet och plantornas saft) av fadd karaktär, fattigt på kvalitetsämnen (de fina kvalitetsämnena förbränns vid överflöd på syre) röta börjar uppträda, cancer utvecklar sig i det att nedbrytande spårelement och patogena bakterier bygga upp sig, vilka som återstoder av förgångna organiska reningsprocesser hos högre organiskt liv, nu har uppgiften i naturprocessen att upplösa och återbilda felutvecklade livsformer.

Molekyluppbyggnaden i riktning mot cancerbildning utlöses genom feberalstrande impulser av fysikalisk, kemisk eller också psykisk art. Varje kraft (värme, elektricitet, magnetism, diamagnetism) är en ämnesomsättningsprodukt mellan bipolära urämnen och uppstår genom deras förmälning (förening, uralstring, emulsion). Hela Universum är en levande organism, som man lika litet som då det gäller en levande organism, kan tvinga in i sträckbänk med mekaniska medel eller explosiva metoder, för att åstadkomma en fruktbar prestation. Icke tryck utan sugning, "det evigt kvinnliga" (det negativa trycket, diamagnetismens negativa elektricitet) drar oss framåt.

Att vår gamle mästare Goethe var dessa ting på spåren vid sin strävan att utforska "vad som i det innersta håller världen samman" visar också följande ställe ur Faust II, där han talar om flodernas vindlingar och om det "friskaste livet som uppehålls av vattnets fulländade strömning". Han börjar med Thales bekanta ord:

"Allt har framsprungit ur vattnet

allt uppehålls av vattnet

Ocean, må du evigt råda

om Du ej sände molnen

eller de rika bäckarna

ej vindlade floderna fram och åter

ej fullkomnade strömmarna

Vad vore då bergen, slätterna, världen?

Det är Du som uppehåller det friskaste livet"

Den biotekniska uppfinningen av sugspiralen och likaså av sugturbinen beror av samma princip som flodernas vindlande, som orsakas av jordens rörelse (jordaxelns pendling och jordens rotation) som bildar dessa flodbäddar i jordskorpan. Jag kallar detta vattnets vagga. Vattnet kastas i denna hit och dit, det vrides, spolades som tråden i spinnrocken, det bildar virvlar, spiralformade bildningar, i vilka vattnet vrides omkring sin egen axel och förtätas. Det uppstår vakuum i vilket bildas ett undertryck, och detta alstrar vattnets andning eller "sug" vilket för med sig en kylig luftström: detta är den "fallande temperaturskillnaden" om vilken fysikerna trodde att den ej kunde framställas på maskinell väg. Men den är maskinellt framställd i sugturbinen och diamagnetismen visar sig ekonomiskt användbar sedan 30 år tillbaka i den 50 km långa flottningsanläggningen i Neuberg i Steiermark. (Nu riven ö.a.).

Problemet är löst: Vi kan nu omvandla den nuvarande "värmetekniken" som är en dödsteknik, i en livsteknik (bioteknik) resp. bygga om explosionsmaskinerna till implosionsmotorer. - Vid min sugturbin rör det sig om återupptäckandet av en urgammal kunskap som bevisas av de arkeologiska fynden av luftschakt i marken, klimatanläggningar, stigrör för ädelvatten och bevattningsanläggningar i Mesopotamien, Egypten, Mexiko och hos Inkas i Sydamerika - där på höjder av många tusen meter, på konstgjord, men organisk väg framförd vattenrikedom skapade jätteskogar av ädelträslag som ännu delvis finns kvar, och väldiga tyngder, jättelika klippblock måste ha lyfts med levitationens diamagnetiska kraft. Det rör sig därvid om följande fakta:

Att atomära förstörelseenergier bli frigjorda och verksamma om det bärande mediet för de äkta spårelementen, luftens och vattnets kromosomer - röres övervägande centrifugalt eller utsättes för starkt solsken. I detta fall följer uppbyggandet av decentrerande reaktionskrafter som utlösa ett farligt övertryck vilket undertrycker växt- och näringsuppbyggandet på alla områden. Om nu dessa förstörelseenergier vilka naturen normalt använder som bromsande krafter, på teknisk väg alstras genom centrifugal rörelse i övervägande grad (genom den centrifugala rörelsearten) för att alstra mekanisk kraft - som det utan undantag sker i dagens naturfrämmande teknik - då för detta till cancer hos allt liv, vilket sedan drar sig tillbaka från naturens livsområde till dess eventuellt senare, bättre chanser kan erbjudas det.

Om man istället leder mediala bildningar som vatten, luft etc. planetärt, d.v.s. övervägande centripetalt, alltså omvänt mot vad som nu nästan utan undantag sker - då kommer med hjälp av ett undertryck, som hittills varit obekant, koncentrerande reaktionskrafter att frigöras ur de ovan nämnda "urkällorna". Det rör sig i fråga om dessa urkällor om spårelement, luftens och vattnets "kromosomer", atomära nedbrytningsenergier från tidigare högre livsformer, som väntat på denna impuls för att på nytt gå in i skapelseprocessen (återfödelsen). Med hjälp av dessa kan hela växtprocessen ökas och kvalitativt förbättras.

Därmed återställes den naturliga fortplantningen och växandeprocessen som tidigare hämmades till följd av överhettning under tryck- och värmetekniken.

För att säga det om igen: en stigande temperaturskillnad löser ut en rörelse hos kromosombärarna som tjänar den atomära upplösningsenergin. Samtidigt ökar detta rörelsemotståndet i de tekniska maskinerna oerhört. Däremot alstrar den (ursprungliga) planetära rörelse- eller impulsarten den fallande, rekreerande, (uppfriskande) temperaturskillnaden som förtär tryck och värme (kyler) och tjänar uppbyggnaden av preatomära energiarter. Dessa diamagnetiskt överladdade energiarter gömmer hemligheten till övervinnandet av kroppslig och själslig tyngd. För vetenskapen var det hittills obekant att man maskinellt kunde framställa den fallande temperaturskillnaden. Fenomenet med forellerna som står blickstill i den stridaste fors (= ståndforeller) och låter sig sväva uppför den strida fors i 4-6 m höga vattenfall, är endast möjligt så länge vattnet - åtminstone f.n. - får vrida sig i en inspolande spiralrymskurva om den egna axeln (ideala axeln) vilket gör tyngdkraftövervinning möjlig.

Utnyttjandet av levitationskraften - min sedan 30 år bevarade hemlighet, friger jag, så snart jag får garanti för att efter bevisföring för riktigheten av min upptäckt, man offentligt medger explosionsteknikens villfarelse och en ekonomiskt anpassningsbar form av övergång, för omställning respektive för ombyggnad av explosionsmotorer i implosionsmotorer skapas. Det är redan idag bekant, att i turbinerna förvandlas friskt vatten till ruttet vatten, men orsakerna är ej bekanta, nämligen den omvända grundämnesföreningen i urcell - resp. urkällområdet hos de förutnämnda kromosomanhopningarna (bestånden).

Tryck- och värmetekniken är alla tiders största självbedrägeri. Våra dagars akademiskt-tekniska rörelseart tjänar uppbyggandet av upplösningsenergies. Ett vetenskapligt fortsättande av detta vore ett straffvärt folkbedrägeri, för det första, emedan jag är beredd att under de nämnda betingelserna frige min hemlighet, för det andra, emedan redan vanligt sunt förnuft begriper att man med cell- och kärnsprängande reaktionskrafter ej kan fortsätta ens på sunda ekonomiska vägar - helt att bortse från den biologiska förbrytelsen mot naturen och mänskligheten. Det rör sig här om en felaktig form av rörelse som drar världshungersnöden till oss i håret. Världsproblemet "hunger" är med tanke på den sig ständigt ökande mänskligheten ej möjlig att lösa på det sättet att man skapar energi genom energiämnesförintelse, i synnerhet ädelämnesförintelse, vilket ovanpå allt annat också för till att imperialistiska grupper förledes att säkra sitt monopol på de allt knappare energiämnena och bedriva rovdraft. Det dummaste som finns är destillation av s.k. reduktionsämnen - t.ex. petroleum till bensin - för att använda dem till explosivämnen och sedan driva maskiner med dem, med hjälp av reaktionsenergies. Genom destillationen förintas de högvärdiga spårelementen från tidigare livsformer. Det sterila destillatet frambringar ej mer något liv. Men liv alstrar alltid ur sig själv mera liv. Det är ett organiskt perpetuum mobile av "dö och födas". Naturens hushållning är ständigt i balans. Också avfallsprodukterna väckas alltid på nytt till högre art av liv, så snart de är mogna därför; de omvandlas som trädgårdsmästarens kompost. Problem som atomaska finns ej i naturen utan är följder av avartning, onatur, och bevisa att atomfysiken är en oerhörd villfarelse som måste föra till mänsklighetens undergång om den ej stoppas i tid.

Folkupplysning är den enda chans som bjudes oss.

Översättning ur "Weltgewissen" nr. 2, 1958

Efterskrift

Denna artikel av Viktor Schauberger innehåller i "ett nötskal", hela hans implosionsteori.

Genom falska förespeglningar lockades han samma år denna artikel skrevs till USA där man under tre månader gjorde en mycket grundlig undersökning av hans teorier (vid atomforskarcentret i Brockhaven) och slutligen förklarade att hans teorier var helt riktiga. Det skulle emellertid krävas några års forsknings- och utvecklingsarbete för att kunna tillämpa dem praktiskt. Man utsade också klart att i det läget skulle den nuvarande atomtekniken ha spelat ut sin roll. Detta uttalande av en högkvalificerad forskarstab är intressant och viktigt och dess värde förringas ej av att man sedan från amerikanskt industrihåll utsatte Schauberger för en press (för att tillförsäkra sig monopolen på hans upptäckter) som kort därpå ändade hans liv.

Olof Alexandersson

Över vattnets lagbundna rörelse

Man har hittills ansett att inverkan av vattnets temperatur är fullständigt utan betydelse då det gäller behandlingen av en vattenfåra, t.ex. vid anordnandet av strandskydd mot översvämningar, vid flottning och annan vattentransport, vattenledningar, dammbyggnader och vattenbyggnader överhuvudtaget. Detta gäller även inom vattenkrafttekniken. De differenser man kommer fram till vid matematisk behandling av temperaturproblemet har man ansett vara allt för små för att de skulle ha någon nämnvärd inverkan.

Vi måste emellertid redan från början hålla fast vid att temperaturskillnader inuti vattnet självt är en följd av temperaturskillnader mellan vattnet och ett omgivande medium. Om man nu bortser från temperaturskillnaden inuti själva vattnet så negligerar man också betydelsen av temperaturskillnaden mellan vatten och luft - resp. yttertemperaturen - d.v.s. orsaken till vattnets kretslopp.

Vi behöver väl ej spilla några ord på betydelsen av detta vattnets kretslopp för allt liv på jorden. Men lika betydelsefull - om än mindre iögonenfallande är inverkan av temperaturdifferenser inom vattnet självt. Detta har dock, som nyss nämndes, helt försummats och bortkopplats vid alla hydrauliska beräkningar.

Många års iakttagelser, praktiska försök och rätt genomförda mätningar gav bevis för att hänsynstagandet till vattnets inre temperaturdifferenser inte bara är utslagsgivande utan en tvingande nödvändighet.

Redan ett otillräckligt beaktande av dessa temperaturdifferenser (att helt utesluta dem vore otänkbart) gör varje användning och hantering av vattnet omöjlig.

Kunskapen om det viktiga inflytandet av temperaturdifferenserna i vattnet tvingar, ensamt den, till en omvärdering av grundlagarna och hittills gällande regler för vattenbyggnadstekniken i sin helhet.

Till de hittills vunna erfarenheterna kommer en ny, ända tills nu försummad, mycket väsentlig komponent, nämligen förändringen av vattnets inre förhållanden genom den inre skiktning som beror av temperaturdifferenserna i vattnet. Denna nya aspekt måste vi nu lägga till den invanda tankebild vi har av vattnet, vilket för till helt nya slutsatser, så att vi tvingas till ett helt nytt tänkande, också ifråga om de grundläggande huvudsatserna.

En ytterligare lucka i vårt vetande visar sig inom teorin för uppkomsten av åtskilliga källor. Det finns nämligen vid sidan av de bekanta sipperkällorna (vars vatten - följande tyngdlagen - följer ogenomträngliga skikt och träder fram på jordytan) också andra slags källor vilka - högt över varje möjlig vattenanhopning (i marken, ö.a.) och tvärtemot varje bekant lag, uppträder som sk artesiska brunnar. (Ex. En källa på höga Priel som träder ut på en höjd av 2 000 m, ca: 100 m under bergstoppen och som för vatten hela året om.)

Om det också inte är denna avhandlings ändamål att förklara uppkomsten av källor i allmänhet och den nämnda särarten i synnerhet , så skall dock här flyktigt skisseras de tankar om dessa företeelser som framkommit under iakttagelser och mätningar varvid dock uttryckligen måste framhållas att dessa försök på intet sätt ännu kan betraktas som avslutade.

Det genom nederbörden, i jordens inre, nedträngande vattnet antar naturligtvis temperaturen hos de markskikt det går fram genom. Slutligen uppnår vattnet det skikt som har temperaturen $+ 4^{\circ} \text{C}$. Detta, i vårt fall, normgivande skikt (som vi här kallar skikt 1) ligger naturligtvis inte i horisontell nivå utan anpassar sig till markytans konfiguration. Det vatten som anpassat sig till temperaturen $+ 4^{\circ} \text{C}$ i detta skikt har tätheten 1. Över och under detta skikt befinner sig vatten som har en täthet som avtager gradvis med avståndet till detta skikt. Vattenskiikt 1 är alltså både över och under sin nivå inneslutet av vattenskiikt av avvikande täthet. Dessa över- resp. underskiikt strävar efter att öka sin volym eftersom deras temperatur avviker från $+ 4^{\circ} \text{C}$. Detta leder till ett tryck på skikt 1 som ökar med dessa skikts avstånd till detta skikt.

Det vatten som befinner sig i skikt 1 flyter till den sida som ligger lägst i skiktet för att jämna ut fallhöjden. Därför kommer trycket hos vattnet i de omgivande skikten aldrig att vara lika stort överallt.

De av de båda skikten, (över och under skikt 1), som står under det högsta trycket, tränger in i skiktet 1 och utjämnas där genom att anta temperaturen $+ 4^{\circ} \text{C}$. Allt efter markytans topografi kommer än det ena, än det andra av under och överskikten att få det högsta trycket, varför skikt 1 tillväxer, än nedifrån, än uppifrån.

På detta sätt är det möjligt för vattnet att träda i dagen på stora höjder som en källa, vilket hittills ej kunnat förklaras.

Källor som träder i dagen på stora höjder har genomgående en temperatur av $+ 4^{\circ} \text{C}$, och man kan därför antaga att källvattnets rörelser tilldrar sig inom skiktet 1.

En viss roll kan här spelas av den omständigheten att vattnet vid $+ 4^{\circ} \text{C}$ ej låter sig tryckas samman och därför antingen viker för trycket och går mot ytan eller också anpassar sin temperatur efter trycket. Det senare sker om vattnet i skikt 1 stöter på ett hinder som ej kan övervinnas. Det anpassar sig då till grannskiktens och utbildar då inom det egna skiktet ett slags kretslopp på utjämnings väg.

Enorma vattenmassor lyftes varje timme till oerhörda höjder (genom avdunstningen) och likaså pressas vattnet i jordens inre ända upp till de högsta bergstoppar. I båda fallen är det de hittills så underskattade, ja, försummade, temperaturdifferenserna som på detta sätt stör jämvikten. Alltså, små orsaker som man ej kände till eftersom de var så alldagliga, har stora verkningar i följe.

För att nu övergå till vårt egentliga tema, nämligen temperaturdifferenserna inom vattnet självt och dessas inflytanden på rörelsen, måste i första hand visas på detta att genom dessa är ett jämviktstillstånd i vattnet överhuvudtaget helt uteslutet.

Också i skenbart stillastående vatten pågår ständigt ganska betydande rörelseförlopp. Dessa rörelser är, för att ta ett ex., i stånd att sätta stora timmermassor i rörelse (som flottas, ö.a.) Om ett skenbart stillastående vatten belyses ensidigt av solen så lyfter sig vattenytan på det bestrålade stället genom uppvärmningen och ett lutande plan uppkommer som orsakar en strömning i riktning mot kallare områden i vattnet. Därigenom uppstår i sin tur ett kretslopp. Vattnet kan alltså sätta sig i rörelse även om det ej finns någon nivåskillnad hos botten.

Om nu vatten, vars skikt har olika temperaturer, flyter i en bädd med nivåskillnader, så kan vattenskiakt av olika temperatur flyta länge sida vid sida i samma fåra utan att blanda sig med varandra. Vattensträngar av olika täthet blandas ej med varandra.

Varje enskild vattenmolekyl är i varje särskilt fall bunden till en alldeles bestämd hastighet som motsvarar dess specifika vikt.

Ändrar sig den specifika vikten (större hastighet, större friktion, volymökning) så anpassar sig vattnet utan övergångsfas genast till den nya hastigheten.

Det samma inträder om den specifika vikten ändras genom yttre inflytande (solbestrålning). Vattnet börjar då slå om eller blir " turbulent " som man kallar det. I detta ligger den utlösande faktorn i den underbart arbetande automatiska precisionsbromsen i flytande vatten som man hittills ej känt till men som normalt styrs av yttertemperaturen. Vid kyligt väder och under natten räcker det med den volyms- och viktändring som alstras av den då högre vattenhastigheten och den av denna orsakade höjningen av friktionen mellan vattenpartiklarna och mellan dessa och vattenfårans väggar och botten.

Samtliga "vattentrådar" närmar sig temperaturen + 4° C och därmed tätheten 1, vilket har till följd att spec. vikten anpassar sig till hastighetsökningen. En ökning mot oändligheten av hastigheten bromsas dock av att den ökade hastigheten medför en ökad friktion mellan vattenpartiklarna som ökar temperaturen och därmed åter ökar volymen hos dessa.

Man får alltså följande bild:

Å ena sidan vatten som "rusar i förväg" - å andra sidan minskande av den specifika vikten.

Vattentrådarna bryts av, vattnet blir turbulent.

Vattnets rörelsebildning i riktning framåt upplöses i en virvelrörelse.

Ju större hastigheten framåt är ju starkare blir virvelbildningen. Vid en viss hastighet blir denna virvelbildning så häftig att vattnet liksom förångas, det ser ut som om ett moln bildades i vattnet.

Som sammanfattning kan alltså sägas:

Turbulens är den i strömningsaxeln (orten för den största hastighetsökningen) lagbundet uppträdande avbrytandet av rörelsen framåt i flytande vatten, framkallat av den omständigheten att varje specifik vikt motsvarar en bestämd hastighet.

Turbulensen är alltså en automatisk utlösning av en utjämningsrörelse, den automatiska och dubbelsäkrade bromsen i varje flytande vatten.

Med kunskapen om källorna och deras uppkomst och med den klara uppfattningen om turbulensens funktion är det lagbundna - alltså oinskränkta praktiska utnyttjandet i alla riktningar - av vattnet givet i människans hand.

Ur ovanstående kan man nu härleda följande lärosatser och riktlinjer och ur dessa en tvingande, nödvändig omställning inom vattenhushållningen, ty

allt flyter och alla tilldragelser i atmosfären avspeglas i jordens inre.

Den vattenmängd som passerar tvärsnittet i ett vattendrag är aldrig en homogen massa utan uppvisar alltid olika temperaturskikt.

I alla vattendrag är den genomströmningshastighet, som svarar mot fallhöjden, i första hand beroende av olikheten i temperatur hos de enskilda vattenskiikten.

Ett vattendrags profil påverkar vattnets genomströmningshastighet i den mån som formen och profilen har inverkan på enskilda vattenskiotts temperaturdifferenser.

Profilen är en produkt av de processer som utspelas inuti den passerande vattenkroppen.

Övers. från fotokopia av Schaubergers manuskript.

Översättare: O Alexandersson

Levande vatten

Livsmedelsbristen i världen blir allt större. Den är en följd av att vattnet behandlas fel både ifråga om rörelse, lagring och hushållning. Där människor svälter måste råda ofred. Därför är det nödvändigt att söka efter orsakerna till att de gamla kulturfolkerna hade så yppig vegetation och tog flera skördar om året, kort sagt: vad som var källan till deras kultur men också varför de gick under av överkultur.

I naturen härskar två krafter:

Gravitationen - strävan nedåt

Levitationen - strävan uppåt.

I kampen mellan det ur-kvinnliga, den uppbyggande livsprincipen, och den befruktande, ur-manliga principen, beror det på den cykloida rörelseartens avgörande roll om levnadsstandarden skall stiga eller sjunka.

Jämviktstillståndet mellan de uppåt- och de nedåtsträvande krafterna förblir alltid konstant. Minskas tyngden av råvaruuppbyggnaden som följd av en störning av den cykloida rörelsearten så är detta ett tecken på en störning av uppbyggnaden av kvalitetsämnen vilken endast kan fungera med hjälp av den cykloida svängningsrörelsen.

Kultiverar man däremot den cykloida rörelsearten i flytande vatten så stegas uppbyggnaden av kvalitetsämnen. Högre potensämnen byggs upp. Den stegrade uppdriftskraften balanseras emellertid av motvikten hos en ökande tillväxt av råvaror varför den labila jämvikten under alla förhållanden bevaras. Mellan de båda, sig utjämnande, krafterna - den uppbyggande och den nedbrytande står den aktuella levnadsstandarden som en visare på ödesvågen - eller en barometer som anger vad för slags välstånd som råder.

En nedgång hos levnadsstandarden betyder att den cykloida rörelsen försummas. Omvänt stiger genast levnadsstandarden om denna rörelseart åter främjas. Alla råvarors existens har denna rörelseart att tacka för sitt upphov. Utan den cykloida rörelsen är ingen utveckling av kvalitetsämne möjlig och därför ej heller avskiljande av det som ännu är bristfälligt och olämpligt för den högre utvecklingen. Sett ur naturriktig synpunkt så är växtlighet och vegetation - liksom alla livsföreteelser överhuvudtaget - att betrakta som mindervärdiga energikoncentrationer på råvarustadiet.

Detta påstående blir genast begripligt om man betraktar vattnet - som kan kallas livets förstfödde - eller den första kristallisationen - som en bärande substans med varierande tyngd. Befruktningsämnet - även kallat syre - har ett annat slags spänning och därför också en annan atomvikt än de motsatt laddade (polariserade, ö.a.) fruktämnena (väte och kol). De senare kan endast byggas om eller byggas upp till fria laddningar (fri energi, ö.a.) genom den cykloida rörelsearten. Först på det sättet är det möjligt att förtära (binda) befruktningsämnet (syret) genom de egentliga uppbyggnadsämnena.

Produkten av denna om- och uppbyggnad är

det levande vattnet (das frequente Wasser).

Om däremot fruktämnena bindes av befruktningsämnet, som varken reagerar på tryck eller sugning, så uppstår värme. Vattnet förlorar sin egentliga uppbyggnadsenergi, får en fadd karaktär och går under. Den enorma förlusten av uppbyggnadsenergi kan man kanske fatta om man betänker att vid uppvärmningen av ett större vattendrag med $0,1^{\circ}\text{C}$ per kubikmeter vatten förtärs en uppbyggnadsenergi som motsvarar 42 700 kgm.

Om detta vatten, som blivit varmt och med fadd smak p.g.a. brist på cykloid rörelse, nu på prov sätts i en sådan rörelse, så närmar sig vattnet, trots solens inverkan anomaliepunkten $+4^{\circ}\text{C}$. Vid denna temperatur bindes då syret av kolsyran och därmed lever fruktämnet upp på bekostnad av befruktningsämnet. Vatten som förs i en sådan rörelse blir friskt, drag- och

släpkraftigt och måste avge sitt överskott på uppbyggnadsenergi till den omgivande marken. I denna byggs då genast upp grundvatten och följden är att värme dras bort från marken. En växtzon utvecklas (groddzon, Keimzone, ö.a.) - en gränzon mellan den positivt laddade atmosfären och den negativt laddade geosfären som måste ligga i rötternas område om de förut nämnda fruktämnena skall kunna utvecklas vidare och rötternas protoplasma skall kunna avge sitt överskott på uppbyggnadsenergi.

Det är samma process som i den mänskliga kroppen där den normala uppbyggnaden av blodet endast kan ske vid den organiska anomaliepunkten (ca: + 36° C). Om temperaturen stiger över + 40° C inträder sönderfall av blodet. Vid denna temperatur upphör också varje slag av vegetation, som då torkar och fräts bort, vilket också sker då markens temperatur om vintern sjunker och uppbyggnaden av växtsafterna - den egentliga ackumulatören av uppbyggnadsenergin - inställes.

Blodets svängningsrörelse orsakar uppbyggnaden av blodet och därmed kretsloppet. Men detta är ingalunda bara ett "kretslopp" utan ett kretslopp i kretsloppet. Blodets rörelse löper i en spiralförmad in- och utsvängning och har därmed en liknande drivkraft som en urfjäder som genom den levande rörelsearten oupphörligt uppladdas och åter urladdas genom den ständiga andningen samt närings- och vattenupptagandet. Ju mera rytmiskt impulsrörelsen verkar (se t.ex. rytmiska kroppsövningar) ju sundare blir organismen genom denna, den bäst lämpade impulsrörelsen uppehåller blodets inre svängningskraft och därmed också, i vidare bemärkelse, den andliga spänningskraften.

När alltså ett vattendrag ständigt gör något liknande kroppsövningar från höger till vänster och åter från vänster till höger, så uppstår en kraftig vattenuppbyggnad och därmed sker ett förtärande av instrålad värme. Denna bindes tack vare det starka tillväxandet av vatten- och uppbyggnadsenergin. Syret blir kallt och inaktivt under det att vätet blir friggjort och högaktivt. Först därigenom kan den riktiga syntesprocessen utvecklas.

Om man däremot rätar ut ett vattendrag så faller de olika tunga sedimenten ut och sjunker till botten. (Den moderna flodregleringen har ju som mål att förkorta vattnets väg genom att räta ut alla meandrar varigenom fallhöjden ökar.) En flod fördjupar sig i ytterkurvan och grundas upp i innerkurvan (se hur sedimenten avlagras då en flod blir varmare). Jordens ytliga blodomlopp (vattnet, ö.a.) har därmed kastats ur sin bana både längs- och tvärxligt och är nu ur spel.

Om man istället föreställer sig en naturriktig flodreglering som i ytterbanan är profilerad ungefär som en bob- eller järnvägsbana (dosering in mot kurvan, ö.a.) så är det klart att ett sådant vattendrag kan försörja hela omgivningen med högvärdig uppbyggnadsenergi. Vattnets farbana måste vara så profilerad (i tvärsnitt sett) att vattnet som kommer med fart in i en kurva välvs över in emot strömningsaxeln och i allt mindre spiralvindlingar rusar in emot mitten, mot denna axel. Där har de centralt gående befruktningsämnena samlat sig eftersom de inte reagerar på centrifugala krafter. Men då är det också klart att de kvinnliga fruktämnena där omslingrar de manliga befruktningsämnena och restlöst förtär dem. I det här fallet börjar allting omkring ett sådant vattendrag att blomma upp. Och i omvända fallet avtar jordens frukter ju mer vattnet räts ut och därför nu ej längre kan utföra sina naturriktiga rörelser, utan dör utan förbarmande.

Dåligt vatten - dåligt liv.

Gott vatten - gott liv.

INGET VATTEN - INGET LIV.

Levande (frekvent) vatten betyder alltså ett vatten i vilket de organiska syntesprocesserna kan förlöpa naturriktigt. I detta vatten dominerar fruktämnena eller de utvecklingsriktiga uppbyggnadsenergierna, vars ständigt mer utvecklade avfallsämnen i allt högre grad stelnar (materialiseras, ö.a.) genom starkt ljus- och värmeinflytande. De är dömda att vegetera som råvaror av lägre klass. Den biologiska följden är ett överflöd på vegetation eller näring.

I motsatta fallet har vi naturligtvis att räkna med brist på näring, livsrum - och därmed med nödvändighet - krig.

Låt därför vattnet få utföra sina kroppsövningar, dvs låt vattnet få ha sin rätt att så mycket det önskar få svänga sig som det vill. Då får vi näring i överflöd och därmed är den eviga freden given av sig själv.

Mätta människor har också tålamod.

Wien i september 1943

Ur IMPLOSION nr. 24

Originalalets titel: Frequentes Wasser.

En liten skillnad - Nedbrytning eller Livskraft

Vid årsskiftet innehöll "Oberösterreichischen Nachrichten" två meddelanden. Det ena var från österrikiska energiministern om att inga vattenkraftverk skulle byggas 1958. Det andra var Albert Schweitzers varning för att fortsätta atombombsproven.

Nuvarande eltariffer täcker ej längre självkostnadspriset och anläggningar för energiproduktion kan ej längre få kredit. Byggnads- och driftkostnaderna har redan ökat enormt. Det är risk att ingen längre vill teckna på lån till sådana företag om inte taxorna höjs väsentligt.

Vad Albert Schweitzer, som 81-årig läkare, säger om verkningarna av modern energialstring är så till den grad skakande att man endast kan undra över varför en sådan förbrytelse ej beivras på folkrättslig grund. I detta fall blir bara en åtgärd möjlig: att genom skattestreck framtinga förbud mot dessa självmördande metoder för kraftproduktion - och dit hör också nutida metoder för elproduktion.

Kärnsprängningen sedd från ny synpunkt

Det självmördande vansinnet hos denna form för energialstring framgår av följande:

I medierna vatten och luft finns gömda två från varandra helt skiljaktiga grundämnen. Kemisterna kallar dem väte och syre. Liksom överallt spelar de huvudrollen också i nutida former av atomenergi.

Skillnaden mellan de båda består i att väte blir aktivt vid kyla medan syret blir aktivt och aggressivt vid värme.

Om man nu leder dessa medier, vatten och luft, i en akademiskt-teknisk rörelse, alltså tryck-, friktions- och värmestegrande, så blir syret aktivt och binder (emulgerar) vätet vilket vid stigande temperatur (= feber) blir passivt (inaktivt). Rörelsen är i detta fall axial-radial eller centrifugal-explosiv.

Produkten av denna molekylära ombyggnad är exakt påvisbar: en decentrerande, nedbrytnings- (sönderdelnings-) energi.

Om man däremot leder medierna vatten och/eller luft i en helt omvänd rörelse så blir andelen väte högaktivt och binder (emulgerar) p.g.a. avkylning det passiva och inaktiva syret. Processen är vid denna rörelseform centripetalt riktad, alltså utifrån-inåt.

Produkten av denna emulsions- eller uralstringsprocess är - exakt påvisbart en koncentrerande uppbyggnads- och uppdriftsenergi som är helt motsatsen till vad man nu kallar elektricitet.

Hittills har man ej vetat vad elektricitet är eller ur vad eller hur denna vattenupplösande energi uppkommer. Man har ej haft en aning om vad "rörelse" biologiskt sett betydde för en biologisk bildning. Man visste inte heller vad man skulle ta sig till med fenomenet "specifik förtätning", med vilket menas den inre föreningen (emulsion) av de förut nämnda grundämnemotsatserna väte och syre. Därvid måste ett temperaturfall åtfölja processen till förmån för vätet. Därför kunde man ej heller mäta sig till vilken nedbrytning som naturbundet sätter igång vid en temperaturstegring.

Inget krig, ingen epidemi eller en aldrig så stor naturkatastrof skulle ha kunnat förorsaka så mycket ont som det som uppstått genom den tryck-, friktions- och värmestegrande rörelsen av mediala bildningar. Oerhörda mängder skattemedel har slösats bort på denna förbrytelse. Detta kunde endast ske genom att man förbisåg att värme i varje form är den lägsta, vattenupplösande energiarten då den dominerar och/eller överväger vid en molekyluppbyggnad lika den förut beskrivna.

Så behandlat vatten är fattigt på kvalitetsämnen, sjukt i sin arvsmassa och cancerbildande. Det börjar ruttna och bygger av upplösande spårelement - rester av föregående reningsprocesser - upp patogena bakterier. Dessa sjukdomsfrön överförs sedan via cancersjukt vatten eller nedsmittade livsmedel till högre livsformer. Tillkommande rörelseimpulser av mekanisk, fysikalisk eller psykisk art, verkar också värmestegrande. Via omvägen av en felaktig molekylombyggnad utlöses så den akademiskt-tekniska felutvecklingserans fruktansvärda pest, saft- och blodröten.

Naturen för alla slags medier i en planetär rörelse - övervägande radialt-axialt. Vatten som får röra sig så främjar kvalitetsuppbyggnad och hälsa eftersom det är användbart för en vidare utveckling och fortplantning. Sådant vatten är också överladdat med uppdriftsämnen. Det stiger till de högsta bergstoppar p.g.a. spänningsskillnaden. Det stegrar växtligheten eftersom

det ju till växternas värld förmedlar de relativt högvärdigaste näringsämnen via diffusionsvägarna.

Däremot blir felaktigt strömmande (och felaktigt impulserat) vatten översyrat. Det förlorar uppdriftskraften, sjunker neråt i jorden och försvinner. Därmed sker också en nedbrytning av vegetationen av brist på näring.

Alla nutida turbiner leder vattnet, allt livs utvecklingskälla, övervägande centrifugalt. De alstrar alltså mera av utvecklingsfarlig nedbrytningsenergi, ju högre varvtal - betingat av fallhöjden - som de har. Detta kan exakt påvisas. Detsamma gäller expansions- och explosionsmaskiner av alla slag. Likaså propellerdrift (med tryckpropeller) och nutida jordbruksredskap som plogar, harvar etc. Däremot utlöser sugturbiner och implosionsmaskiner ett temperaturfall och därmed den naturliga uppbyggnads- och uppdriftsenergin. Vetenskapen känner visserligen till denna temperaturrelaxation men har ej förstått att utlösa den. Därför har man hittills nästan utan undantag använt den stigande temperaturrelaxationen som utlöser upplösningsprocessen. Därmed har man också alltmer påskyndat en tillbakagång - kraftgång - i utvecklingen, ju mer man tyckte sig nå tekniska framsteg.

Dessa maskiner utvecklar reaktiva rekyllkrafter istället för utvecklingsfrämjande och effektstegrande tillsatsenergi. Sådana rekyllkrafter göms trillionsfaldigt i medierna vatten och luft. För att övervinna det rörelsemotstånd som de utvecklar vid en felaktig rörelse krävs en niofaldig insats av drivmedel vilket leder till slöseri och slutligen allt större brist på råvaror. Därför måste man bygga allt större och dyrare mammutanläggningar som vid vattenkraftverken i ökad omfattning förstör både vatten och luft. Därför har dessa anläggningar svårt att få kredit, vilket är fullt logiskt. Det finns därför nu endast två utvägar: antingen att radikalt höja energitaxan eller att sätta in bättre och billigare kraftmaskiner.

Samma fel har skogs- och lantbruket gjort genom sina övervärmnings- och överbelysningsmetoder (öppna planteringar och för stark gallring, kalhuggning och monokulturer, ö.a.). Därför är en total omställning nödvändig, men denna kan självklart nog ej genomföras av dem som medvetet eller omedvetet har ändrat förutsättningarna för utvecklingen. De kan heller inte medge att de gjort fel eftersom det här gäller prestige hos dagens ekonomiska ledare och politikerna som är beroende av dem. Därför måste en helt ny grund läggas för att förhindra ett totalt nedsmittande av de livsviktiga faktorerna luft och vatten.

Det härför lämpliga medlet, implosionsmaskinerna, som använder sig av den fallande temperaturändringen som stegrar fortplantnings- och uppdriftskrafterna i naturen kan emellertid endast anförtros åt människor som sätter allmänt väl framför egen nytta. De får ej ha maktbegär av något slag. Det måste vara så som Albert Schweitzer skrev i slutet av sitt uttalande "Den offentliga meningen behöver inga kommissioner eller omröstningar för att göra sig hörd den verkar genom att den finns".

Denna folkvilja måste bli högsta lag. Den inträder automatiskt när den breda massan en gång får klart för sig att människan ej kan korrigera utan endast kopiera den visa naturen. Då blir det också onödigt att för fredliga ändamål använda den Einsteinska atomenergin som endast tjänar den totala förintelsen.

Allt övrigt har Schweitzer redan sagt. Här skall bara tillfogas vad Börne en gång yttrade: "Det som man ännu igår skrattade ut och kallade ockultism, men idag tveksamt förvånar sig över, kommer i morgondagens värld att anses som något självklart".

Man måste få klart för sig att den temperatur- och feberhöjning (i naturen, ö.a.) som uppkommit genom den akademiskt-tekniska oriktiga rörelsearten är orsak till en felaktig molekyllrörelse och därmed är den egentliga cancerrörelsen.

För att åter ställa världen i ordning måste man helt enkelt utnyttja den temperaturrelaxation som styr utvecklingen mot anomali- hälso- tillståndet. Genom de gjorda felen i rörelsebildning har den naturliga världsordningen störts i sina grundvalar. Därför måste människan nu i sitt anletes svett betala tryck och värmeteknikens följdverkningar.

Allt annat är bara en organisationsfråga för biotekniken som redan har till hands lämpliga maskiner och apparater - men bara för att användas av den som har den allvarliga viljan att bekämpa det rådande vansinnet med alla till buds stående medel. Alla som fortfarande tror att man skall kunna skapa ett sunt näringsliv eller en verklig kultur med atomärt övertryck och värmepåverkan, måste kopplas bort.

Linz den 30 december 1957

Översättning ur IMPLOSION nr. 44

Originaltitel: Ein kleiner Unterschied - Zersetzung oder Lebenskraft

Är den så kallade "ljusstillväxten" ett framsteg inom skogsbruket eller en kräftartad felutveckling ?

Denna fråga skall nu ställas till offentlig diskussion med anledning av en högskollärares berörande av frågan i fack- och dagstidningar. För första gången skall här klaras ut vad "kräftan" och dess orsaker egentligen är för något. Det gäller att göra klart om kräftan är en följd av för stark belysning och uppvärmning av medierna jord, vatten och luft. Därvid är det närmast likgiltigt att själva utlösningen sker genom naturvidriga rörelse- och impulsmetoder som då förorsakar strukturförfall och uppluckringsfenomen mot vilka det inte finns några botemedel när denna fruktansvärda farsot, som hör samman med den tekniska tidsåldern, har gått för långt.

Här är det emellertid inte alls fråga om att diskutera de rent medicinska frågorna. Det är istället fråga om att intressera skogsmannen och ge honom impuls till noggrannare iakttagande för att förhindra ett ytterligare kvalitetsförfall i skogen. Att ett sådant kvalitetsförfall inträtt efter införandet av alltför stora kalhuggningar och utgallringar med därpå följande monokultur av ljus och värmekänsliga träslag, är omöjligt att bestrida.

De gamla skogsvaktarna, de naturnära vårdarna av skogen, folkets värdefullaste egendom, hade rätt då de vände sig emot ändringen av de naturliga planterings-, vård- och avverkningsmetoderna, som avskaffades för 80 år sedan av drifttekniska och liknande grunder. De opponerade sig utan tvivel mest av det skälet att de nya metoderna förstörde viltstammen, eftersom de mest var lidelsefulla jägare. I en ojämnh kamp var de emellertid underlägsna gentemot dem som höjde det gamla timmermansropet "mer trä" och som mer intresserade sig för geschäft än jakt och likaså mot dem som hade plånboken närmast hjärtat.

Allt detta är nu av mindre betydelse. Faktum är emellertid att efter införandet av de moderna skogsdriftmetoderna började det kvalitetsförfall vars egentliga orsaker här skall helt och hållet avslöjas. Det gäller att rädda skog och vatten eftersom det inte kan finnas något vatten utan en natursund skog och utan vatten kan det varken finnas hem eller liv.

Skogen, det vilda och natursunda fiskrika källbäckar är oskiljaktiga sammanhang. Om man förstör ett sådant samband börjar kvaliteten att gå tillbaka och den totala växtligheten att minska. Skogs- och vatten lagarna har ej kunnat förhindra rovdrift i skogen. Denna hade dock aldrig kunnat få dagens omfattning om man i tid hade gjort klart för sig vilka förutsättningar som gäller för naturlig plantering och skogsvård, alltså åtgärder för vård av kvaliteten. Det är dessa vi talar om här. Man kan bara begripa något om dem om man, liksom i blandskogen, blandar urgammal kunskap med de nyaste erfarenheterna och så skaffar en brokig åskådningsbild som klargör det viktiga i de nämnda sammanhangen.

Endast på det viset kan man lära sig förstå den ständiga floden av förvandling, det allbekanta "panta rhei", genom vilket jordiska rester av liv omvandlas till krafter på atomnivå. Eftersom allt i naturen är bipolärt och atomenergin alltså också är av olika slag, beror det endast på arten av rörelse hos medierna vatten, jord och luft om förökande och förädlade atomenergier eller motsatsen skall uppstå ur de nämnda resterna av tidigare livsformer. Utan dessa tillsatsenergier av högvärdigare art är det otänkbart att någon som helst vidareutveckling hos någon som helst livsform kan ske.

Dessa uppbyggnads- och levitationskrafter, eller rättare sagt "uppåtsugande" krafter, upptäcktes genom årlånga studier och noggranna iakttagelser av ståndforellerna, d.v.s. dessa foreller som står blickstill mitt i fjällbäckarnas våldsam strömmande vatten. Denna kraft kan alstras nästan gratis, även maskinellt. Populärt uttryckt är den detsamma som innefattas i begreppet "kvalitet", d.v.s. den är en progressiv fortplantningskraft och utvecklingskraft i form av rörelseenergi. I motsats till denna kraft finns också en ren nedbrytningskraft. Denna uppstår så snart man sätter vattnets och luftens sediment⁷ och andra beståndsdelar i en naturvidrig rörelse eller om de uppvärms för starkt av solstrålning som ej bromsats (filtrerats). Men nu till vårt egentliga ämne.

Ju mer omfattande kalhuggningen är ju svårare blir återplanteringen!

Denna tumregel följde de gamla och naturnära skogsvaktarna och alla skolaristokrater måste och skall också acceptera denna regel så snart alla fakta framlagts.

Ingen före mig har iakttagit att genom inverkan av för starkt ljus och för stark uppvärmning blir markens bipolaritet störd i en naturriktig blandskog som i århundraden skuggat marken med träden. Bipolaritet är här spänningsskillnaden mellan geosfär och atmosfär. Denna kan t.o.m. bli totalt förstörd om det ytterst ljus- och värmekänsliga matjordsskiktet plötsligt utsätts för ofiltrerade d.v.s. ej bromsade solstrålar, (s.k. Hahnstrålar efter upptäckaren prof. Hahn).

Dessa farliga strålningsarter absorberas av löv och barr i en naturriktigt skiktad blandskog så att en nästan uteslutande högvärdig (rekreerande och uppfriskande) progressiv, fortplantande och utvecklande instrålning där når ner till rotområdet. Genom denna utlöses en tryckminskning som då följs av en temperatursänkning. Det är samma fenomen som uppstår i en syrgasflaska då svetsaren ställer in ventilen så att strålens tryck sjunker från 28 till 8 atö och isbildning uppkommer i ventilen.

En naturligt sammansatt blandskog i de varmare zonerna ger också en sådan tryckminskning.

Skogsmannens konst består i att utforma detta huller om buller ifråga om växande över, under och bredvid vartannat på sådant sätt att denna organiska trycksänkare kyler ner rotzonen till ca: +4° C. Då kan den hemlighetsfulla anomaliezonen byggas upp som är jordens egentliga nollpunkt (när den är feberfri). Då är denna grodd- och livszon i full hälsa och dess temperatur håller sig nästan konstant både sommar och vinter. I denna livszon uppkommer då också "jordens blod", vattnet, vilket emellertid utvidgar sig om temperaturen avviker från +4° C, vare sig detta sker uppåt eller nedåt. Därmed uppstår ett "sjukt", atomärt övertryck - biologiskt sett, man kan också tala om kraftlöshet.

Detsamma sker också hos alla arter av blod och safter om dessa utsätts för ofiltrerade (ej bromsade) solstrålar (Hahnstrålar). Dessa kan bara absorberas av alldeles speciella fettarter som också finns i blad och barr hos olika trädslag och som förklarar växandet där de finns i rätt utsträckning.

Det rör sig därvid om ett slags kristallisation (stelnadsprocess) som vid för stark inverkan av ljus och värme från solen gör denna kristallisation "grovkornig" och amorf till sin struktur. Redan visar sig tecken på en strukturuppluckring vars egentliga orsaker skall förklaras senare och som hänger samman med cellsprängning. (Vi kan här tänka på vissa solskyddsmedel, speciella salvor, som t.o.m. gör höjdstrålningen oskadlig inom vissa gränser). Ett mycket lärorikt exempel ger oss gemsskabben som uppträder överallt där allt för stora kalhuggningar, för hård gallring eller stormfällningskatastrofer får grundvattnet att sjunka och det fettämnesrika betet därigenom går förlorat för gemsfåren som lever på stora höjder. Deras päls blir fattig på fett och förlorar sin förmåga att absorbera den ovan nämnda nedbrytande strålningen.

Till detta kapitel hör också lepran som drabbar mest undernärda människor eftersom också här fattas den filterverkan som beror på ett otillräckligt skyddande fettlager.

Vi förstår nu också varför de s.k. ljusträdarterna, som har ett ringa skydd från kronan, istället har utvecklat en tjock bark som skydd och nödvändig reducering av stråltrycket.

Hittills var det okänt för vattenbyggarna att vatten som får flyta oskyddat måste vrida sig "inåtspolande" i speciella kurvrörelser kring sin egen axel - ungefär som man försiktigt vrider en stek på spettet - för att skydda sig mot alltför stark värmeverkan (solbränna). Vid denna speciella kurvrörelse går fettämnesrika, och därför lättare, sediment mot periferin. De binder nu solstrålarna (Hahnstrålarna) under det att tyngre ämnen går i strömningsaxeln och där sönderdelas genom friktionen. Grundämnen som är viktiga för utvecklingen atomiseras. Som förut nämnts befruktas de och förenas med vattnets syre varigenom också här utvecklas en fortplantnings- och utvecklingsförmåga i den rent rörelsetekniskt alstrade och längs rörelseaxeln verkande anomaliezonen (+4° C ö.a.).

I denna zon uppstår sedan det till sin utveckling äldre "ungvattnet" som s.a.s. är ackumulatorm för den högvärdigare atomenergi som nu lever upp, varigenom värme bindes också här. Genom samverkan förklaras den hittills gåtfulla ökningen av vattenmängden i naturriktigt strömmande vattendrag.

Man torde nu börja ana varför vattenkvaliteten och med den också - i långa loppet - vattenkvantiteten - går tillbaka då vattnet måste passera högvarviga tryckturbiner. Men detta skall förklaras utförligt i en senare avhandling.

Med begreppet "icke bromsad" (ofiltrerad) solstrålning menas en bipolär blandning av strålning som är bärare av både s.k. fruktämne (kol, väte ö.a.) och befruktningsämne (syre ö.a.). Det senare slår sönder de uppbyggande urformerna om dess radioaktiva strålar får inverka för starkt. Det är experimentellt påvisbart att dessa strålar slår igenom varje slags motstånd och tränger in i den övervägande negativt laddade cellkärnan. I denna utlöser de ytterligare värmeeffekter på atomnivå varigenom felaktiga utjämningsprocesser mellan grundämnena uppstår vilket i sin tur leder till cellsprängning. Den hittills genetiskt friska cellen förvandlas till en nedbrytningshård som utsänder förstärkta "Hahnstrålar" åt alla håll och gör hela organismen cancerogen. På detta sätt uppstår det atomära övertrycket i jordens blod, i safterna och i de högre organiserade blodarterna denna bekanta uppluckring av vävnaderna, en svulstbildning, som den naturnära skogvaktaren förr i världen kallade "ljusväxt". Utvidgningen av kambiumringen (årsringen) är inget annat än början till kräfta i växten (trädet).

Om man jämför skuggträdar som dragits upp på ett kalhygge, ständigt utsatta för solen, med sådana träd som skyddas av moderträd så visar de förstnämnda redan en uttalad likhet med örter. När viltet, som vill ha garvsyra, ständigt äter och gnager på ärftligt sjuka träd i planteringarna så visar detta att det återigen är en fråga om översyrning som lägger grunden till cancer - kräftgången.

I hela folkets intresse måste här ärligt och öppet sägas ifrån att den naturfrämmande skogs-, vatten- och jordbruksteknikern - om än omedvetet - är den egentliga cancerorsaken. De känner inte till det nödvändiga i att bortfiltrera radioaktivt verkande strålningsarter. Men när de nu fått veta detta begår de en förbrytelse mot hela folket om de lämnar utan avseende de åtgärder mot översyrning av växtligheten som är så viktiga för utvecklingen.

Vilka energier av uppbyggande eller nedbrytande art som kan frigöras och bli verksamma - allt efter arten av rörelse och impuls - visar följande skolexempel: För att uppvärma 1 m³ vatten endast 0,1° C behövs en energimängd av 42 700 kgm. 1° C uppvärmning betyder 427 000 kgm. För att uppvärma 1 m³ vatten 20° C krävs 854 000 kgm eller 114 000 hk/s. Om en flod som för ca: 500 m³ vatten/s (Donau, Rhen) uppvärms till vanlig badtemperatur så åtgår för denna atomära uppbyggnad av tillsatsvärme redan 57 000 000 hk eller omräknat 42 000 000 kW vilket sker på bekostnad av den i vattnet gömda och i naturriktiga rörelsemetoder frigjorda och verksamma rörelseenergin. För det första förklaras på detta sätt varför naturriktiga vattendrag blir stillastående, förstörda och rutnade. Att, som sker i Ruhrområdet, förgiftade och för industriella processer begagnade vattendrag förvandlas till stillastående kloaker kan därför ingen förundras över. Det krävs stor erfarenhet för att återge dessa vattendrag deras naturliga drag- och bärkraft utan att ändra deras fallhöjd.

Det är inte bara solen som är ansvarig för denna urartning hos vattnet. Varifrån kommer då dessa farliga tillsatskrafter i värme? De är gömda i de medförda ämnena i vattnet, i de

felaktigt polariserade sedimenten, som ju också utlöser åskan i luften. De finns där färdiga att "födas" och de frigörs som tillsatskrafter av nedbrytande (elektrolytisk) art när man sätter vattnet i en akademisk-teknisk rörelse, d.v.s. för det från vattendragets mitt mot stränderna eller mot ett rörs eller stålturbins vägg.

Det frigörs då ultraröda strålar som redan har röntgenartad karaktär. Bromsas de i ett filter av fettämnen och förs in i ett vakuum- eller neonrör så lyser de med ett mörkrött och starkt pulserande sken på ett evakuerat rörs innervägg. Samlar man denna strålning och förstärker den samt leder in den i brännbara vätskor så antänds dessa. Så förklaras också den inflammation, "kallbrand", kräfta, som man får om man utsätter sig för länge för denna strålning. Detta kan också inträffa vid vattendrag som korsar varandra på fel sätt eller om man dricker översyrat dricksvatten. Om man däremot sätter flytande vatten i en planetär (inspolande), alltså naturriktig, rörelse eller emulgerandet⁸ så får man istället en utlösning av en tillsats av rörelsekrafter. Så gjorde de gamla skogvaktarna när de skulle flotta trädstammar som var tyngre än vatten, t.ex. bok.

Vattnets specifika vikt kan man alltså reglera rörelsetekniskt. Därför kan det diskuteras om "Arkimedes lag" verkligen har giltighet helt och fullt.

De hittills ej utforskade förlusterna av ojämn strömning hos vatten som flyter fram med växlande fallhöjd, återgången hos kvaliteten hos vatten, safter och blod, den ständigt ökande tekniska farsoten - cancer, kan till orsaken hänföras till rörelse- och impulsfel. Likaså förorsakas den avtagande bär- och dragkraften i hydrauliskt reglerade vattendrag, fiskdöden och den ständigt ökande vattenbristen och vattenförstöringen av dessa fel.

I en cancerkänslig organism räcker det med en skenbart oskyldig mekanisk, fysikalisk eller psykisk retning för att den fruktansvärda vatten-, saft- och blodröten skall bli akut.

Det enda, men hittills helt okända skyddsmedlet och - om i rätt tid använda - botemedlet, är ett nästan helt syrefritt dricksvatten som - biomagnetiskt överladdat - drar till sig överskottet av solenergi i bunden form (syre) och binder detta och sedan utsöndrar slaggämnen av alla slag med avföring och urin ur den genetiskt sjuka organismen. Sådant vatten är också ett redan kliniskt provat och tillförlitligt verkande botemedel mot reumatism, njur- och gallstenar, malaris och andra blodsjukdomar, impotens m.m. Med ett ord, det rör sig om det hittills förgäves eftersökta, specifika läkemedlet i vilket den kunnige läkaren kan bygga in varje slag av helande energikoncentrationer eller den naturnära lantbrukaren kan bygga in atomiserade näringsämnen och så uppnå överraskande framgångar. På detta sätt kommer blodtryckssjukdomar, leukemi och anemi, som f.n. är nästan obotliga, att förlora sin skräck. Detta är utan vidare begripligt eftersom det här rör sig om ursprungliga processer för utveckling av safter, vatten och blod som endast kan försiggå under alldeles bestämda förutsättningar med hjälp av livgivande atomenergier i den individuella, (för arten ö.a.) speciellt laddade anomaliezonen hos varje särskild livsform.

Det rör sig alltså om fundamentala rörelse- och impulsfel som nu läres ut vid alla fack- och högskolor.

Av denna orsak har jag med avsikt präglat begreppet "akademiska vattenrörelsefel" för att i dessa kretsar utlösa irritation och uppröra dem som övertagit den felaktiga skolvisheten från sina lärare. De måste lära sig förstå att som examinerade ledare av näringslivet är de ofrivilligt de som tillhör utvecklingsbromsarna som förorsakar den sociala nedgången.

Idag är det den heligaste plikten att fästa uppmärksamheten på de nedbrytande krafter som visserligen - om de är väl reglerade fungerar som utrensningsorgan för ämnesomsättningsavfall i en genetiskt sund organism - men som kan utlösa förhärjande verkningar i form av atomära tryckkrafter i, genom dessa, översyrade näringsmedel, dricksvatten och andningsluft. Den som vill använda dessa krafter (tekniskt ö.a.) gräver sin egen grav.

Dussintals upplysande exempel kunde ges som entydigt visar att det är en svår villfarelse att använda den nu alstrade atomenergin för industriella ändamål. Trots alla avskärmningar kommer den att förorsaka den fruktansvärda atomsjukan, som t.ex. röntgenstrålningen gör det, och som först får sin fulla verkan i kommande generationer.

Här rör det sig emellertid nu i första hand om att hänsynslöst visa på begångna fel i skogsbruket eftersom cancern börjar där - enligt grundsatsen: "döende skog - döende vatten". Det vore helt meningslöst att tänka på en återplantering av nu tomma skogsarealer (i Österrike över 300 000 har) om man ej först återställer bipolariteten mellan atmosfär och rotzon.

Det inre klimatet, det individuellt olika anomalietillståndet hos vatten, saft och blod sätter sin prägel på varje enskild livsform.

Varje växt- eller annan livsform har sitt artema, anomalieindifferentia hälsotillstånd som varierar inom vissa fördragbara gränser. Det är omöjligt att omplantera eskimåer i tropikerna eller negrer i Lappland. Lika omöjligt är det att i renkultur draga upp trädarter var som helst som är bundna till ett bestämt klimat i jord och yttre miljö. Varje för stark belysning eller uppvärmning förorsakar ett atomärt övertryck i jorden, i safterna - och också i blodet.

Den s.k. "ljusstillväxten" som betraktas som ett skogstekniskt framsteg, med vilken man ville förkorta omloppstiden hos skogen med årtionden, är därför inget annat än tecken på förfall. Dessa genetiskt sjuka ungskogar kan redan nu inte producera något fullvärdigt frö av brist på kvalitetsämnen. I nästa generation har de helt förlorat förmågan att fortplantas och utvecklas.

Dessa cancersjuka skogar kan i bästa fall bara användas för tryckminskning om man använder dem som planteringsytor för ny sund blandskog. Men dessutom måste urgamla och helt glömda filtreringsmetoder (för solljuset ö.a.) användas för att stärka groddkraften hos det sjuka fröet.

Schweiz, Sverige och - påstås det - även Jugoslavien har i lag förbjudit kalhuggning.

Schweiziska vattenbyggare bemödar sig nu om att häva följderna av en felaktig vattenreglering och vattennedsmutsning för att rädda döende sjöar. Också Tyskland har lagt ner 600 milj. DM för liknande ändamål och man talar idag om att tredubbla summan knappast räcker för att häva de värsta regleringsfelen. Europeiska Vattenunionens planering visar emellertid att man ej kommer att använda metoder som kan återställa ihjälreglerade vattendrag. Konsten - och på den beror det - att målmedvetet reglera atomära krafter var en gång förbehållet de urariska kulturfolkens överstepräster. De tog sin hemlighet med i graven och avlöstes av intuitionslösa spekulanter. Därmed började det kvalitativa förfallet genom den omedvetna strypningen av den naturliga fortplantnings- och utvecklingskraften. Trots skyddet av skogs- och vattenlagar satte därtill också en kvantitativ rovdraft in. Skyddet av skogen är utan verkan om den ej återges sina artema livsbetingelser.

Efter årtionden av den mest noggranna naturiakttagelse - framförallt av de i fjällbäckens forsande vatten orörligt stående bergforellerna återupptäcktes den djupaste hemligheten till en fortsatt utveckling: avskärmningen av de farliga strålarna i solljuset som hotar jord, saft och blod samt därtill den planetära rörelsearten.

För att praktiskt kunna utnyttja denna upptäckt är en omskolning oundviklig. Här för lämpar sig dock inte vem som helst. Här gäller Goethes ord: "Den som inte har känsla för detta kommer aldrig att finna det". Denna omskolning skall inledas av en offentlig diskussion som sedan av sig själv kommer att ge de nödvändiga åtgärderna för återställande och framtidsplanering. Det rör sig i första hand om att avskaffa de skenbart harmlösa rörelse- och impulsfelen på näringslivets alla områden.

Mänsklighetens tillfrisknande kan endast uppnås genom återställandet av en naturlig jord. Detta är omöjligt med en teknisk rörelsemetod för jordbearbetning som är övervägande centrifugal i sin verkan. Därför måste alla nutida anordningar för att skapa rörelse ändras. Likaså är det omöjligt att återställa en naturlig fortplantnings- och utvecklingsförmåga (hos jorden ö.a.) med ruttnande gödsel som i sig själv bär fröet till översyrning och förfall - eller med konstgödning som förlorat sina fettämnen genom eldbehandling. Konstgödning är en felaktigt verkande magnet som berövar grundvattnet dess uppbyggnads- och uppdriftsenergi varpå det blir värdelöst och sjunker nedåt. Denna felaktigt verkande magnet utlöser en skenkultur som efterhand blir alltmer genetiskt sjuk och därför ej heller har någon motståndskraft. Sjuka jordar är den biologiska följden av dessa missförhållanden.

Den alltför starka avverkningen av gamla trädbestånd, varigenom tvärsnittet i genomsnitt på sågat virke sjönk från 36 till 24 cm har medfört en kännbar substansförlust.

Vi står nu inför ödesmättade händelser. Inte bara i politiken, näringslivet och det spänningsfyllda sociala livet. Det kommer särskilt att gälla vår näring. Jorden som skall föda oss har blivit för starkt belyst, för starkt uppvärmd och därmed cancersjuk. Den föder översyrade livsmedel som inför förfallets frö i djur och människor och orsakar den fruktansvärda farsot som idag redan drabbar var femte människa.

Det onda har emellertid börjat i skogen och dess botande måste också börja där. Våra barn måste gå en fruktansvärd framtid till mötes om vi inte har mod att ge sanningen rätt. Så som naturnära skogsvaktare för 80 år sedan kämpade för skogens liv, för det vilda och för de fiskrika fjällbäckarna, så måste vi också göra idag. Ädelforellerna som stod blickstill i jordens arvsunda blod (vattnet ö.a.) visade en naturförbunden skogsvaktare den väg som vi måste gå för att allt liv på jorden åter skall tillfriskna. Nu gäller det att hastigt börja gå den vägen.

Översättning ur IMPLOSION nr. 14

Originalalets titel: Ist der sogenannte Lichtzuwachs eine forstwirtschaftliche Errungenschaft oder eine krebsartige Fehlentwicklung?

Vattnet - Livsmotorn

Nyligen kom följande meddelande från en utländsk forskningsinstitution:

"Den mikroskopiska undersökningen av sedimenten från allt för starkt belyst och uppvärmt vatten visar efter centrifugal rörelse vackra, utpräglade kristaller. Efter en centripetal, inåtspolande rörelse får vattnet en amorf strukturbild."

Därmed har det lyckats efter långa bemödanden att påvisa den olikartade strukturförändring som uppkommer om vattnet sättes i centrifugal eller centripetal rörelse. Detta ändrar i grunden de nuvarande arbetsmetoderna inom lantbruk, vattenteknik och också inom energihushållningen.

Om - efter för stark belysning - kristallinsk struktur uppkommer hos vattnet så kommer vid fortsatt sådan behandling parasitära livsformer att uppstå ur vattnets sediment.

Starkt tryck vid passagen genom högvarviga turbiner och peltonhjul, tryckpumpar och tryckpropellrar, men också för stark solstrålning på sådan vegetation som har för svagt utbildad krona och bark, gynnar den patogena retardation av utvecklingen som man också kan kalla kräftgång. Man kan t.ex. bara undersöka det molekylära sönderfall som skuggträdarter uppvisar sedan de utsatts för alltför stark inverkan av ljus och värme under den förment positiva "ljustillväxten" (glesa plantor, hård gallring av monokultur, ö.a.).

Vatten med amorf strukturuppbyggnad framkallad av nedkylning och inåtgående rörelse har sammandragande, biomagnetiska krafter av hög kvalitet. Det befriar organismen från syror, binder och emulgerar överskott av syre och upphäver tillväxten hos alla slag av cell- och vävnadssvulster.

Sugturbiner centripeterar vattnet vilket innehåller eteriska oljor av 4:e dimensionen vilka motsvarar värdefulla vitaminer som inte är av kemisk art utan som är biotekniskt reducerade, fullvärdiga ämnen av hög kvalitet. (Überwerte).

Av detta följer att den nuvarande energiutvinningen med hjälp av tryckturbiner, peltonhjul eller termiska metoder har vattenförstörande inverkan. De är också högst orationella eftersom naturriktigt konstruerade och legerade sugturbiner har ungefär niofaldigt högre verkningsgrad och samtidigt verkar förädlande på vattnet. Sugturbiner bygger ur bipolära ämnen i vattnet upp energi av högre art. Om då naturligtvis också har helt motsatta funktionskrafter (jämfört med vatten av tidigare beskriven art, ö.a.).

Med de nuvarande maskinerna för alstring av arbete och energi har den ursprungliga livsrytmen strypts och därmed den normala möjligheten till utveckling framåt och uppåt. Reaktionen (utjämningen) mellan grundämnena har störts på ett fundamentalt ställe i cellområdet. Den normala utvecklingsgången har helt blivit omkastad.

Samma fel har indirekt gjorts också i lantbruket, skogsbruket och energihushållningen. Också där ersattes den planetära, inspolande rörelsearten i alla blod- och safter av den tekniska, uppspaltande rörelseformen. Man använder också felaktiga material som verkar katalytiskt ogynnsamt. Dessa flerfaldigt nedbrytande rörelse- och retningsinflytanden tjänar uppbyggnaden av parasitära skadeorganismer som man sedan måste bekämpa med giftiga ämnen.

I Arbetartidningen meddelades det att bina bär förgiftat pollen till kuporna och de blir då genast dödade av soldat- och arbetsbin. Men därigenom blir också dessa smittade och efterhand går hela bisamhället under eftersom giftet ständigt förs in. De exekutiva organen håller i längden ej ut mot denna förgiftning. Framförallt förstörs ynglet.

Men samma kräftgångsprocess utlöses ju i vår värld av i grunden sjuka livsmedel, cancerfrämjande vatten och fördärvad andningsluft.

I hela världen ökar bristen på råvaror och livsmedel. Det sociala eländet ökar genom långsamt ökande återbildningsprocesser inom växt- och livsområdet av alla slag. De sociala spänningarna tilltar liksom i bikupan.

De gamla kulturfolken avvisade tekniken i alla dess former. De kände till den planetära inspolande rörelsearten som gav dem sagolika skördar. De använde sig ej av de kemiska och fysikaliska omvandlingsmetoder som vi betjänar oss av utan av biokemiska och biofysikaliska sådana. Dessa gamla kulturfolk stod på en naturnära arbetsnivå som deras överstepräster bevarade hemligheten av som sin ögonsten och också tog med sig denna hemlighet om utveckling framåt-uppåt med sig i graven.

Denna hemlighet har nu återupptäckts (av förf, ö.a.) efter årtionden av forskning. Därmed har också det allhelande medlet mot cancer upptäckts eftersom sådana högtutvecklade reduktionsprodukter också kan byggas in i grundvattnet (jordens blod). Det flytande jämviktstillståndet i alla saft- och blodarter kan på det sättet bibehållas. Rekylkrafter tjänar i naturen endast till av- och utskiljning. Detta visar sig vid jäsningsprocesser i en kylig vinkällare där vinet genast "bryts" om av någon anledning temperaturen skulle stiga. Genast börjar denna återbildningsprocess (kräftgång) som åtföljs av cancern (förstörelsen av jästmassan).

Om man emellertid för fruktsaften i planetär rörelse så förkortas inte bara jäsningsperioden avsevärt utan redan efter några veckor visar sig en produkt uppstå vars godhet, arom och blommighet motsvarar de ädlaste viner och en årtiondelång lagring under de gynnsammaste inflytanden.

Man kan också alstra högvärdiga energikoncentrat med negativ spänning som i finfördelat tillstånd blandas med finfördelat syre och som redan vid lätt tryck utlöser en ljudlös och värmefri expansionskraft. Uppskattningsvis ger denna metod ett biologiskt övertryck av ung. $30\text{--}40.000 \text{ kg/cm}^2$. Därmed har den ideala drivkraften för biomaskiner upptäckts.

I dessa biomaskiner som liknar dieselmotorer uppträder emellertid ett biologiskt vakuum. Detta håller patentmyndigheterna på att pröva sedan två år tillbaka i och med att de skall ta ställning till min ansökan om pionjärpatent. De intar f.n. den ståndpunkten att det ej kan uppstå någon högre molekylär uppbyggnad genom ändring av det sätt på vilket en massa sätts i rörelse. Nu måste de ändra sin inställning sedan den ovan nämnda undersökningen gjorts. Som bekant är den amorfa strukturuppbyggnaden just det karakteristiska hos källor som har ett liknande vatten.

Ovedersägligt har nu beviset givits att tekniken av idag stör uppbyggnadsrytmen i en fundamental punkt. Därmed är tekniken också den egentliga cancerorsaken. Sammanfattningsvis kan här redan sägas - p.g.a. föreliggande bevis - att vår teknik måste förbjudas så snart ske kan emedan annars faran består att inbördeskrig uppkommer liksom i

bikupan. Detta skulle decimera människomassorna, oräknat då de massor som faller offer för cancer. Bortfallet av kvalitetsämne gör nämligen ej möjligt för liv att existera på högre nivå.

De nuvarande skolmetoderna och kyrkolärorna blir värdelösa eftersom de företräder åsikten att växt- och livsfenomenen värdelöst multnar bort efter dödens inträde.

Här stöter vi på frågan vad växt egentligen är. Därmed är också problemet med ständigt växande antal människor vid ständigt avtagande växtlighet snart löst. Det för det dagliga livet nödvändiga arbetet kan snart väsentligt minskas. Livet blir lättare och skönare. Följderna av detta för politik och ekonomi - och inte minst de andliga konsekvenserna kan var och en själv tänka sig.

Linz den 20 augusti 1955

Viktor Schauburger

Ur IMPLOSION nr. 55

Originalets titel: Der Lebensmotor Wasser.

Förädling av växtnäringen med hjälp av en planetär rörelse

Det förgångna ger liv åt det nuvarande och detta i sin tur till det som kommer. Men det som kommer måste fördärvas och dö bort i förtid om det nuvarande sätter det som gått i en teknisk rörelse. (akademiskt-teknisk, ö.a.)

För att förstå denna ordlek måste vi framförallt visa på skillnaden mellan den tekniska och den planetära principen för massarörelse.

Med begreppet "teknisk rörelseart" menas krafterns strävan bort från medelpunkten. Därvid ökar trycket i riktning utåt på t.ex. rör- eller kärlvägg. Reaktiva värmeformer alstras och det strömmande mediet minskar i täthet (spec. vikten avtager, ö.a.). Den tekniska rörelsearten är alltså den livshämmande, centrifugerande, konstgjorda metoden för acceleration av en massa. Inom grundämnesområdet med dess bipolära blandning utlöser den mindervärdiga jäsningsprocesser och ändprodukten av denna rörelse är elektriciteten, den nedbrytande energiarten. Den tekniska rörelsearten är alltså livsfientlig och för till undergång.

Med begreppet "planetär rörelseart" menas en rörelse där krafterna strävar mot medelpunkten och trycket utåt och mot rörväggar etc. försvagas. Denna rörelseart alstrar reaktiva former av kyla och leder till specifik förtätning. Den planetära rörelsen är en livgivande, centripeterande

rörelse för massacceleration som utlöser högvärdiga jäsningsprocesser av uppfriskande art i det bipolära grundämnesområdet. Slutprodukten är biomagnetism, en energiart som verkar fortplantande och tillväxtfrämjande.

Bioelektricitet gynnar förruttnelseprocesser, biomagnetism däremot förmultningsprocesser. I fåkalier och döda livsformer av alla slag framväxer utvecklingsfrämjande nya livsformer. Genom elektricitet uppkommer däremot patogena, utvecklingshämmande parasiter.

Den tekniska rörelsearten utspelas under inflytande av en atmosfärisk omgivning, den planetära däremot under inflytandet av en geosfärisk omgivning.

Massor som förts i en teknisk rörelse visar i mikrobild grovkristallinska strukturformer men planetärt rörda massor visar en amorf strukturkaraktär. M.a.o. den tekniska rörelsearten alstrar cellsprängande, vävnads- och strukturutvidgande energistrålning. Det är emanationer som slår igenom varje slag av motstånd och spränger den normalt negativt laddade cellkärnan, varigenom lågvärdiga inkarnationer (materialisationer) - de bekanta cancersvulsterna uppkommer.

Den planetära rörelsearten (däremot) skapar cellbildande krafter som har en vävnads- och strukturförtätande egenskap. I form av högvärdig emanation förbättrar den livskrafterna.

För närvarande ledes och accelereras nästan alla medier i en teknisk rörelse. Därigenom måste det enligt naturen bli en ökning och intensifiering av den patogena världen av skadedjur istället för det högvärdigas ökning. Därför är också teknologin den egentliga orsaken till cancer, eftersom tekniken alstrar livshämmande krafter. Biotekniken alstrar en livgivande atomenergi.

Indisk föreställning tänker sig att den synliga skapelsen är ett resultat av samverkan mellan två krafter. Inom atomerna representeras dessa krafter av delkrafter, komposanter, aktivt-expansiva och passivt-upptagande. De symboliseras av manligt och kvinnligt dessa motsatta energier. De härskar i varje livsform över nedbrytning (nedåtverkande) och uppbyggnad (uppdrift), fullkomligt suveränt. Vilken urkraft som råder och överväger bestämmer den rörelseart som mediet - som bipolär bärare av grundämnen - utsätts för.

Bipolariteten

I varje medium finns ett innehåll av grundämnen med olika laddningsförtecken, en tvedräkt som ger en strävan mot förening och sedan förnyad uppspaltning p.g.a. de ständigt växlande påverkningarna från omgivningen. Om det ut- eller avskiljda åter hamnar i jordens sköte så isoleras det å ena sidan från ljus och värme genom den ständiga materialisationen av geosfäriska energiarter och å andra sidan genom avfallet från blad och barr. Men samtidigt kommer det också under inflytande av jordens planetära rörelse.

När det slutligen når in i gräns- eller anomaliezonen där den positivt laddade atmosfären och den negativt laddade geosfären möts - en zon som man också kan kalla den indifferent mellanizonen - så uppstår en stimulerande utjämning av olika polariserade grundämnen, vars produkt är fröet till ny uppbyggnad.

Detta frö är inbäddat i en säck av fostervatten och omgivet av en hud av protoplasma (Schauberger talar här om växterna, ö.a.). Ur denna näringssäck får embryot sina krafter till

fortsatt utveckling. Men denna utveckling kan också gå bakåt om fostervattensäcken utsätts för positiv påverkan (positiv laddning, ö.a.). Den kan (alltså) utvecklas till såväl ett frö till förfall och till en fortplantande och livsfrämjande början till liv. Dessa krafter är bakteriofaga övergångsbildningar som utvecklas ur de jordiska resterna av tidigare livsformer.

De högvärdiga reaktionsprodukterna leds på samma sätt till växtens inre. Den emulsionsprodukt som uppstår där är saften som omges av det som redan materialiserats och som redan fungerar som ett diffusionsredskap av robustare art. På det sättet bildas stammens, rotens och kronans form. De har uppgiften att absorbera dekadent instrålning och se till att det - som den tyske diktarfursten Goethe kallade "det evigt kvinnliga och det tilldragande" - endast befruktas med de mest förädlade ämnen.

Felas detta vegetationsskydd genom för stark skogsavverkning, alltför stora trädlösa fält, eller vattenytor som är alltför oskyddade, så tränger också dekadenta befruktningsämnen in i växternas rotområde.

I det fallet blir också den s.k. indifferentia anomaliezonen i jorden positivt överladdad (dielektriket i "biokondensatorn", enl Walter Schauburger, ö.a.) och därmed sjunker också grundvattnet. Snart börjar brist uppstå på högvärdiga uppbyggnads- och uppdriftsämnen för vegetationen. Förstoring av årsringarna och den svampartade strukturen är redan konsekvenser av detta, och till leda bekanta. De uppkommer genom utnyttjande av ljusstillväxten som medför en ändring av utjämningsreaktionerna hos grundämnena i de cirkulerande safterna.

I sjöarna börjar, genom för stark ljus- och värmepåverkan, anomaliezonen vid + 4° C att förändras och brytas ner. Slam och multnande ämnen som annars svävar i denna zon sjunker nu ner till botten och stoppar till dennas tillflöden. Sjön är sedan avskuren från alla regenererande energipåverkningar från jordens inre. Den är nu enbart hänvisad till ytvattnet. Sjövattnet börjar ruttna och de ruttnande ämnena sjunker nedåt. Produkten av detta sönderfall är petroleum. Detta stelnar efterhand till kol.

I den naturliga utvecklingsprocessen tjänar kolet uppbyggandet av kolsyran utan vilken inget vatten kan uppstå.

Denna kolsfär rycks av den nuvarande tekniken hänsynslöst ut ur jordens inre och används som petroleum för att alstra teknisk drivkraft. Båda, kolet och petroleum, får då tjäna produktionen av en mångfaldigt förstärkt nedbrytningsenergi.

Med den kvalitativa och kvantitativa förstoringen av skogen börjar självförstöringen (av människan, ö.a.). Förintandet av petroleum, jordgas- och kollagren sluter sedan cirkeln. Slutet på denna vansinniga rovdriftekonomi är helvetet på jorden där människan bokstavligt talat förbränner sig själv övergiven av alla goda andar. Ty dessa förråd är dock huvudleverantören av fettämnena, det livsviktiga uppbyggnadsämnet i naturen. I den kalla jäsningsprocessen förvandlas dessa fetter till det vi kallar "baser". Dessa gör det möjligt för jordens blod, grundvattnet, att stiga så högt att det blir tillgängligt för människan och djuren.

Denna förädlingsprocess försiggår också i gödsel som förjäses kallt. Detta går i regel på en vecka om man bara ger denna uppbyggnadsprocess den naturriktiga rörelseimpulsen. Vid regenerationsprocessens rytmiska rörelsespel måste den sugande komponenten överväga över tryckkomponenten. Om man däremot ger en felaktig rörelseimpuls så lyfter därigenom den

missledda och naturfrämmande människan hela skapelsen ur sina lager, som ju normalt är smorda med de basiska fetterna. Detta tragiska fel har vi ursprungligen att tacka för hela nedgången (i vår tid, ö.a.) liksom för cancers fruktansvärda tilltagande. I framskridet tillstånd är den obotlig av den enkla orsaken att nedbrytningsprocessen då nått hela organismen och spec. de högt utvecklade organen - detta som följd av en dominerande, varm jäsningsprocess som utvecklas i den ännu levande kroppen.

Den planetära massarörelsen

Innan vi går in på den naturliga regenerationsprocessen måste vi, för att förstå denna bättre, förklara olika begrepp. Det har redan nämnts att jordens blod, vattnet är ackumulatorn för den egentliga rörelseenergin.

Rörelse är, biologiskt betraktat, ett rytmiskt växelspel mellan motstående kraftkomponenter, tryck- och sugkomponenten. Tryckkomponenten utlöser som reaktion värmeverkningar, medan sugkomponenten utlöser kylverkningar. Fysikaliskt sett är det fråga om utvidgande och sammandragande krafter som över denna omväg - utlöser olika slag av utjämningsreaktioner inom grundämnesområdet (atomområdet, ö.a.).

Om vi startar en rörelse i sugkomponentens riktning - alltså planetärt utifrån-inåt (implosion), bryts allt motstånd ner och vi får en slags uppdriftsenergi som ökar växtligheten på ett hittills oantsett sätt. För detta behövs "inspolande" anordningar och katalysatorer som utlöser sådana växtkrafter.

Vad är nu en katalysator? - Ett alldeles speciellt sammansatt hjälpmedel som reglerar hastigheten hos en reaktion. Denna reaktion består (här) av upplösandet av befintliga förbindningar ombyggnaden av de (nu) skilda grundämnena och en ny sammanbyggnad av dessa reduktionsämnen. Därvid sker en uppbyggnad av emulsionsprodukter av högre nivå (ej endast summan av ingående komponenter, ö.a.).

Ur detta kommer då frågan: vad menas med begreppet "emulsion"? Svar: Den intima föreningen (förmälningen) av bipolära grundämnena. Katalysatorn bestämmer hur denna förening skall ske.

För att få en högvärdig emulsion måste man ta hänsyn till tre faktorer:

Den mekaniska virvelbildningen (inspolningen) med hjälp av speciellt konstruerade och legerade spiralbildande anordningar. Denna virvelrörelse hos en massa måste ske under geosfäriskt inflytande (nedsänkt i jorden, ö.a.).

Den fysikaliska, specifika förtätningen måste åstadkommas av den treenighet - jord, vatten, luft - d.v.s. fasta, flytande och gasformiga ämnen som accelereras.

Uppkomsten av sekundär energistrålning från bipolärt legerade (inspolande) spiralformer. De alstrar i massan som är i rörelse en sugvirvel vars spets utbildas neråt. Sedan uppträder åter uppvirvlande tryckvirvlar som mynnar ut i (in i, ö.a.) sugvirveln. Det är ett cirkulerande ämnesomsättningsförlopp som rör sig vertikalt i cykloida spiralrymdkurvor, i en oändlig skruvrörelse. Ännu klarare uttryckt: det är en rörelse omkring sig själv och i sig själv.

För att än en gång betona en viktig sak: allt måste utspela sig i det geosfäriska området. Det första resultatet (av processen, ö.a.) är ett indifferent tillstånd - ett övergångstillstånd. Ur detta kan det som skall regenereras gå ett steg högre i syntesen. Det skapas en basisk övervikt som åter gör det ursunt som är översyrat och behöver regenereras. Sedan kan det av egen kraft åter fortplantas och utvecklas d.v.s. förökas och förädlas.

Den implosionsprodukt som uppkommer på detta sätt är rumslös (immateriell, ö.a.). Genom denna uppstår ett biologiskt vakuum i jäsningsskärlet. Detta biologiska vakuum är funktionen av en övervägande magnetiserad jord-, vatten och luftmassa. Den är livets metafysiska urkraft.

Denna urform för nytt liv som övervinner all kroppsvikt och andlig tyngd kan på en vecka nästan utan kostnad alstras i varje naturenligt formad och legerad kloakbrunn (eller gödselbehållare, ö.a.). Om de ur vegetationen uppkommande energierna korsas med direkt ljus- och värmestrålning så stelnar de till det som vi kallar tillväxt.

Tabula Smaragdina, det äldsta ariska testamentet, som en gång inristades i den hårdaste ädelsten (smaragd) säger ungefär så: blanda himlens och jordens ämnen på ett naturriktigt sätt så kommer du under hela ditt liv att leva frisk och lycklig. De gamla indogermanska kulturfolkerna använde sig av den planetära implosionskraften. De lyfte upp och alstrade vatten som helade allt på vägar som var riktigt byggda både till form och material. Därigenom uppnådde de sagolika skördar. Men de kände ej till den extrema verkan som dessa metafysiska levitationskrafter kan utveckla som ändeffekt. Det uppstod cyklonverknningar som slet lös och atomiserade hela världsdelar. Ur detta uppkom sedan kosmiska störningar med skyfall som dränkte förut blomstrande kontinenter.

Den "bibliska" historien bekräftar denna katastrof i andra ordalag. För årtusenden sedan lärde Kristus ut hur vatten kan förvandlas till vin och bröd till ande. Man använde för detta den urgamla graalskålen, den extrema äggformen, den av speciellt material legerade kalken. En tiggarmunk sägs senare ha upptäckt ångkraften och lika gammal är upptäckten av explosionskraften ur krut, blandat av vissa grundämnen. Så har gradvis tekniken utvecklat sig på villfarelsens väg.

Det biologiska vakuum - den negativt laddade koncentrationen av energi - har inte det ringaste att göra med den luftförtunning man numera alstrar under stora kostnader. Biologiskt vakuum uppkommer om man - under isolering från atmosfäriskt ljus och värme - bringar i planetär rörelse en naturriktig blandning av fettämnen av alla slag, så som de t.ex. finns i varje grässtrå eller alla döda organiska kroppar. Vatten som förts i sådan rörelse endast en kvarts timme kommunicerar inte längre. I ett U-rörsystem stiger det högt upp i den gren i vilken man byggt in negativt överladdade katalysatorer (spårelement), vilka vi också finner i varje ven.

Med detta har också, för första gången riktigt förklarats vad drivkraften är i blod- och saftcirkulationens kretslopp.

Som sammanfattning kan sist sägas: "Människan är vad hon äter", ju högvärdigare de livsmedel är som hon livnär sig på, ju ädlare energiprodukter kan framställas av hennes ämnesomsättning. Men detta kan bara ske om de baser som finns i all näring ej förlorat sitt värde genom för stark kokning. Hon får ej, eller skulle ej heller dricka vatten som letts fram i

fel formade och fel legerade ledningar (järnledningar). Hon skulle ej heller andas luft som förpestats av tekniska eller kemiska avgaser.

Människan skulle endast använda sådan gödning som regenererats genom en planetär massarörelse, så som sker i matsmältningsapparaten i vår egen kropp. Då skulle också ädlare tankar uppkomma som skulle leda till bättre samliv mellan människor.

Det kalla jäsningsförfarandet stöter på största motstånd hos nutida agrarer helt enkelt därför att genom denna en omedelbar överproduktion på livsmedel med åtföljande hastigt fall av livsmedelspriserna skulle uppstå. Med detta skulle all spekulation med livsmedel av alla slag upphöra. Därmed uppkommer en situation som kräver en total omställning av vårt nuvarande ekonomiska liv.

Människorna av idag är så nödlidande genom en felaktig vård av växtprocessen och så andligt kastrerade att de villkorslöst måste dansa omkring den gyllene kalven. De känner ej till något annat alternativ än att återvinna den förlorade friheten och personliga oavhängigheten genom en våldsam omfördelning av de behovsmedel som står till förfogande (kommunism). Men därmed hamnar de till sist i ett slaveri som söker sin like. Amen.

Översättning ur IMPLOSION nr. 45.

Originalets titel: Die Edeldüngung mit Hilfe planetaren Bewegung.

Se in i naturen och kopiera den

Metod och anordningar för att leda flytande, gas- och luftformiga medier, såväl som styrning av molekylära nedbrytnings- och uppbyggnadsprocesser i medier i rörelse samt för ökande av mekanisk effekt.

Uppfinningen avser ett förfarande för ledande av medier i flytande, ång-, gas- eller luftformigt tillstånd samt för bildande av emulsioner, suspensioner etc. Vidare anordningar för genomförande av sådana processer samt metoder för styrning av molekylära nedbrytnings-, ombyggnads- och uppbyggnadsprocesser i eller med sådana medier. Den avser också förfarande för att nå stegring av mekanisk effekt såväl som anordningar härför.

Enligt uppfinningen är det väsentligt att ge mediet ifråga en i sig inåtgående rörelse och att åtminstone i det väsentliga bibehålla det i en sådan rörelse genom vissa rännor, rör etc. Genom en sådan laminär, inspolande, ja, mångfaldigt inspolande rörelse uppnås hos mediet väsentliga fördelar i jämförelse med hittills använda system.

Detta uppnås genom att mediet ledes i rännor, rör eller kärl vars tvärsnitt har äggform eller del av äggform. Tvärsnittet har vidare en inbuktning som är skruvformat vriden i strömriktningen. Används rör skall detta ha ett tvärsnitt som motsvarar ett på längden kluvet ägg och vidare ha en inbuktning på ena sidan, t.ex. på den runda delen varvid denna inbuktning skall omfatta en fjärdedel eller mindre av omkretsen. Vid öppna rännor motsvarar tvärsnittet en del av ett sådant äggtvärsnitt, med inbuktning. Med äggform menas här den klassiska äggformen eller

en liknande. En inspolande rörelse kan också skapas på lämpligt formade plan genom lämplig styrning.

Rännor, rör eller kärl kan ha en rak axel men lämpligare är om axeln har skruvform (dubbelspiral).

Genom den på det sättet skapade, om sig själv och i sig själv inspolande rörelsen, underlättas och förbättras ledandet av medier. En rad speciella effekter uppnås. Så har t.ex. professor dr. ing. Franz Pöpel, Stuttgart (Institut für Gesundheitstechnik, Techn. Hochschule, Stuttgart) genom jämförande försök fastställt att vid ett inbuktat äggformat tvärsnitt med skruvformad vridning av inbuktningen i strömriktningen, stiger ej friktionen med ökande genomströmningsmängd och -hastighet. Tvärtom sjunker friktionen vid vissa bestämda strömningshastigheter och är totalt sett avsevärt mindre än vid vanliga rör med cirkulärt tvärsnitt.

Vid transport av flytande medier, enligt denna uppfinning, blir friktionen mot rörets innervägg minskad i förvånansvärt hög grad.

Det har visat sig att koppar i någon form katalytiskt främjar den nämnda inspolande rörelsen. Istället för ett rör av koppar kan man i rör av annat material insätta spånor av koppar på rörets insida. Vad som är viktigt är att vätskan från tid till annan kommer i beröring med koppar och ju oftare detta sker ju bättre. Man kan också använda kopparlegeringar. Istället för koppar kan också andra metaller med ungefär samma elektriska värde användas, t.ex. guld eller silver.

Bästa effekten, enligt uppfinningen, får man vid användningen av dubbelspiraliga rörledningar, d.v.s. ledningar som är vridna i skruv eller spiralform och som dessutom själva är vridna så att det äggformade tvärsnittet med sin ensidiga inbuktning vrides.

Förutom detta kan den önskade effekten ökas genom att magneter placeras utefter röret, antingen kontinuerligt eller med vissa avstånd.

Det var hittills obekant att det är möjligt att föra flytande eller gas- och luftformiga medier i en sådan rörelse att molekyllära processer kan styras enligt önskan.

Med de rörelsebildande metoder som idag används, i raka, släta rör, transporteras visserligen medierna framåt men som bieffekter uppträder en reaktiv, strukturuppluckrande tendens som för till molekyllärt sönderfall. Denna är icke påverkbar men växer allt starkare vid högre hastighet och tryck, stigande temperatur, mekanisk centrifugens etc.

Om den molekyllära strukturen skall bibehållas i ett rörligt medium eller om en molekyllär uppbyggnadsprocess skall startas måste en sådan strukturuppluckrande tendens förhindras.

Uppfinningen avser metoder och anordningar som ej endast förhindrar ett icke önskvärt molekyllärt sönderfall och avtagande energi hos rörliga flytande och gasformiga medier utan också möjliggör en molekyllär och energimässig uppbyggnad. Dessutom kan också en mekanisk effektstegring uppnås.

I bestämda fall måste dessa molekyllära processer också följa varandra i ett bestämt och speciellt rytmiskt växelspel. Utvidgning och sammandragning omväxlar. Vid förhindrande av

molekylärt förfall kan det t.ex. röra sig om att hindra inkrusterings eller avlagringar i flytande vatten eller andra vätskor.

Enligt uppfinningen uppnås denna önskade effekt genom ett speciellt förfarande varvid man framförallt sätter mediet i en speciell laminär rörelse som är "mångfaldigt inspolande" (cit. ö.a.). Denna rörelseform görs möjlig genom den speciella formen hos rör, rännor och kärl.

Molekylär uppbyggnad, omgruppering, omvandling, uppnående av högre energinivå, biokatalytisk reduktion etc. kan åstadkommas genom detta förfarande:

genom den laminära rörelsen och mångfaldiga inspolningen av mediet i rörelse genom den härför gynnsamma speciella formen och det ingående materialet (i rör, kärl etc., ö.a.).

genom inblandning i mediet av ämnen av olika molekylär och atomär natur, såsom spårelement, enzymer (Wirkstoffe) och liknande och

genom energetisk bindning (koppling) av medierna och tillsatta ämnen på katalytisk väg.

Detta kan också ske genom direkt och indirekt instrålning av ljus av olika frekvens, t.ex. blått ljus, ultraviolett ljus etc. Även genom en svängningsimpulsering genom ultraljud kan detta ske. Överstarka, strukturuppluckrande ljuspåverkningar med bestämda frekvensområden måste emellertid reduceras till ett för varje medium lämpligt minimalvärde.

För att man skall uppnå en mångfaldigt inspolande rörelse som åtminstone bibehåller den molekylära strukturen hos mediet ifråga kan t.ex. en ränna utföras med en "öppen profil" som har följande kännetecken:

Formen måste ha en variabel tvärsnittsprofil som liknar tvärsnittet hos den spetsiga ändan på ett ägg, varvid dess ena halva i sin tur är inbuktad i en extrem avbildning av samma profil (spegelbildsmässigt inbuktad) Fig. 1, "öppen profil".

Rännan måste ha en längsprofil som är vågformad lik Fig. 2.

Formen på rännan får man genom att den inbuktade delen vandrar utefter längsprofilen från vågbergets övre del till vågdalens undre del. Vid denna vandring av tvärsnittet förminskas och förskjutes så småningom omfånget av inbuktningen. Den förskjuter sig från sitt minsta värde i vågens nollpunkt för att sedan nå sitt extremvärde i påföljande vågdal varvid detta extremvärde nu visar en spegelbild av det tidigare extremvärdets position.

I naturliga rännor (bäckar, vattendrag etc.) är den förut nämnda rännformen en förutsättning för den inspolande rörelsen. Den naturliga fåran är därmed också en betingelse för regenerationen av ett vattendrag och för uppehållandet av de biologiska lagarna för en flod.

Om den kompletterande runda delen av ett ägg inpassas till den förut beskrivna spetsiga delen så erhålles tvärsnittsprofilen för den slutna profilen, Fig. 1.

Figur 4

Figur 1

Figur 3

Figur 2

I fig. 2 visas ex på en form av utförande, enligt uppfinningen, vid vilket ett rör med slutet profiltvärsnitt är lindat omkring manteln av en rund cylinder. Denna form kan t.ex. användas för dricks- och bruksvattenledningar samt pipelines av alla slag.

Om dessutom en acceleration av den flytande rörelsen skall ske, t.ex. för att få en tvärsnittsminskning och därmed materialbesparing hos de använda rören, så lindas dessa rör (eller också knippen av rör) på en mantel av en rund cylinder som fungerar som bärande form och som sätts i rotation. Den transporterade mängden och även den mekaniska effekstegringen regleras genom ändring av rotationshastigheten (hos denna cylinder, ö.a.). Detta utförande lämpar sig bl.a. speciellt för transport av flytande samt gas- och luftformade medier.

Exempel på ett utförande som är speciellt användbart för synteser (omvandlings-, uppbyggnads- och uppvärderingsprocesser) visas i Fig. 3. Här används också en sluten profil. Röret med förut beskriven profil lindas nu omkring en konisk rotationskropp.

Allt efter ändamålet avsmalnar profilen i riktning mot rotationskroppens spets (t.ex. för förbättring av sötvatten eller omvandling av havsvatten till sötvatten) eller omvänt mot konens bas (t.ex. för separation av blandningar).

För speciellt ändamål kan flera på detta sätt vridna rör kopplas t.ex. spets mot spets, bas mot bas (t.ex. för impulsgivning till pulsationer vid syntesprocesser).

Likaså kan flera liknande spiralsystem lindas omkring en gemensam axel. Även kan öppna, slitsade, perforerade eller delvis öppna eller delvis slutna rör och rörsystem av nämnd spiraltyp användas för att åstadkomma diffusions- och filterverkan.

Med hjälp av reglering av rotationshastigheten hos sådana rör eller rörsystem kan inte bara genomströmningshastigheten ökas hos mediet - och därmed den mekaniska effekten - utan man kan också styra hastigheten hos de molekylära förändringarna.

Vid rör av detta slag, som ej sätts i rotation, sker den molekylära omvandlingsprocessen på den motsvarande långa vägen.

Äggformen har erfarenhetsmässigt visat sig vara särskilt ändamålsenlig för kärl avsedda för blandning, hoprörning etc. av medier eller för genomförande av biokemiska processer, t.ex.

jäsningsprocesser. Den kan utvecklas ur äggformade rotationskroppar men också ur paraboliska, hyperboliska och liknande rotationskroppar, varvid dessa kärl - då så behövs - också sätts i reglerbar rotation.

Drivanordningen för alla här nämnda rotationskroppar kan också utbildas så att den ger dessa en rytmiskt växlande rotationsriktning. Dessa anordningar är emellertid redan tekniskt bekanta hjälpmedel och berörs ej närmare här.

Tillsatsen av ämnen som skall byggas in i mediet kan ske på önskat sätt. Detta gäller ämnen i fast, flytande, gas- eller luftformigt tillstånd och får avpassas efter den åsyftade molekylära uppbyggnaden - den molekylära organisationen.

Vatten som skall förbättras måste tillsättas respektive ämnen i samma dosering som de förekommer i dricks- och hälsovatten.

Den energetiska kopplingen, bindningen av de tillförda ämnena till mediet, uppnås genom samspelet i den ovan beskrivna rörelsearten. Kopplingen sker på biokatalytisk väg bl.a. genom val av de material av vilka beskrivna rör, rännor, kärl etc. tillverkas. Särskilt har koppar, silver och guld visat sig speciellt lämpliga. Men också konsthartser med eller utan metallisk inblandning, natursten, trä (lärk, fur etc.) och kombinationen av alla dessa kan användas.

Ur en lämplig kopparlegering är det t.ex. möjligt att uppbygga ett vatten med läkande krafter.

Katalysatorer och de ämnen som skall inbyggas måste naturligtvis stå i ett bestämt energetiskt växelförhållande till varandra, så som ju redan är bekant från katalysatorernas verkningsområde.

Den energetiska kopplingen kan, som nämnts, ske med direkt instrålning av ljus med olika frekvens eller genom mekanisk impulsering genom svängningar.

Den egenartade mekaniska inspolningen som framförallt kännetecknas av ett "omkring och i sig själv" inspolande hos vattnet i rörelse, leder även till ett temperaturfall, till en specifik förtätning, så som sker hos ("naturligt", ö.a.) vatten.

Dessa effekter är en integrerande förutsättning för att man skall kunna få en styrning av de nämnda molekylära processerna och väsentliga effekttökningar. De kan användas vid drift av turbiner, fartyg, flygplan, transport av medier av alla slag, höjande av bär- och släpkraften i små vattendrag etc.

Effektstegringen själv kan återföras till bl.a. det väsentliga bortfallandet av det centrifugalt verkande reaktiva trycket på väggarna. Vid alla sådana rörelsemetoder ökas rörelsehastigheten. Den molekylära uppbyggnadsprocessen förstärks med den tilltagande specifika förtätningen (hos mediet, ö.a.)

Vid roterande rör, rörsystem och kärl inträder dessutom en styrbar, motsatt rörelseriktning hos det rörliga kärlet och det i detta rörliga mediet vilken accelererar och ökar de nämnda processerna och den mekaniska effektstegringen.

Användningsområdet för uppfinningen är alltså mångfaldig och omfattande. Den visar sig speciellt lämpad för att förhindra inkrustering i rör, avlagring i rännor, omvandling av havsvatten till sötvatten av olika kvalitetsgrader, biologisk rening av förorenat dricks- och bruksvatten samt för åstadkommande av högmolekylära synteser. Likaså vid energetiska uppbyggnads- och ombyggnadsprocesser, t.ex. vid omvandling av molekulära konstruktioner av flytande karaktär till sådan av gasformig eller eterisk form, så som naturen visar i blod- och saftuppbyggnaden.

Dessutom är denna uppfinning lämpad för ny utformning av turbiner, drivanordning för skepp och flygplan samt vattentransporter av annan art.

Översatt ur IMPLOSION nr. 41

Originalets titel: In die Natur schauen - und nachmachen.

Ökning av markens skördar

Sven Hedin berättar i sina böcker om kanaler som anlades i ökenområden på en till två meters djup och i samma lutning som markytan. I regel löpte de därför vågformat. Dessa kanaler var ett slags konstgjorda geotermier. Med vissa mellanrum var de försedda med nedstigningsschakt som lutade i vattnets flytriktning. Dessa schakt var avsedda för rensning av kanalerna och för att understödja vattnets egen regeneration genom tillförsel av syre och kolsyra. Kanalerna sträckte sig övervägande i riktning norr-söder men där markens förhållanden så medgav anlades dessa vågformade vattenvägar i princip från väst till öst. I sådana fall visade sig till höger och vänster om dessa underjordiska kanaler en yppig växtlighet av de ädlaste sädesslag mitt i öknen. Genom krig minskades dock antalet av de människor som behärskade tekniken för dessa anläggningar eller också fördrevs de från sina hemorter. På det sättet gick konsten förlorad att odla säd i öknar.

Liknande anläggningar byggdes av morena. Skillnaden var emellertid den, att morena ej byggde kanaler utan grävde kraterformade behållare i marken med ett bestämt längs- och tvärsnitt. Enstaka rester av denna vattenkultur finner man ännu i nedre Österrike där invandrande munkar brukade jorden vid klostren. I regel anlades dessa trattformade behållare i sumpiga och sura områden där då efter kort tid en yppig växtlighet av sött gräs utvecklades.

Förutom fragmentariska antydningar i gamla krönikor och i muntligt traderad kunskap kan man inte längre finna några noggrannare beskrivningar över dessa gåtfulla anordningar. Så gick en värdefull kunskap förlorad rörande karaktären hos denna vattenkultur. Först många års iakttagelser (av förf., ö.a.) i skog och på fält ledde till en nyfödelse av ett för länge sedan förlorat vetande. Detta kommer på kort tid att förändra hela lantbruket, skogs- och vattenhushållningen, eftersom det är möjligt att öka skördarna mångfaldigt genom anläggandet av sådana vattenvägar eller vattenbehållare i jorden.

Dessa vattenkanaler eller gravar med en egenartad form hos längd- och tvärsnittet, vilka dessutom måste ligga på ett visst djup, är inget annat än elektriska element, speciella generatorer som ur en viss vattenrörelse försörjer omliggande mark med en animalisk (biodynamisk) strålning. Denna strålning utbreder sig horisontellt och skapar i jorden ett

skiktartat, lagrat spänningsfält. (Däremot urladdas jorden av varje slag av kanalisering på jordytan.)

Detta spänningsfält, som följer markytan, är till sitt väsen ingenting annat än en magnetisk spänning som har vågrätt riktning och i vilket centrifugala och centripetala pulsationsfenomen uppträder. Denna likformliga rörelse går mot centrum och därpå åter bort från centrum.

Pulsationsfenomen är alltid tecken på organiskt liv. Överallt där rytmiska pulsationsrörelser visar sig finner vi livsfenomen av olika kvalitet. Om vi nu kallar dem bakterier, växter, djur eller människa - eller något annat - är här av underordnad betydelse. Livsfenomen är produkter av utjämning mellan en plus- och minusspänning. Livsfenomen är därför i samtliga fall resultatet av organiska utjämningsförlopp. De är alltså till sitt väsen en uralstringsprocess eller är nytt liv hos en förutvarande existensform. Denna har genom det kroppsliga höljets förfall förvandlats till skenbart kroppslös energi. När ett väsen dör läggs grunden till ett nytt liv.

Med denna kunskap börjar alla dogmatiska föreställningar att vackla, eftersom en nu existerande livsyttning endast tjänar till uppbyggnad och gestaltande av den för tillfället existerande kroppsformen. Denna livsyttning slocknar så snart denna uppbyggnad och ombyggnad nått sitt mål och sin mognad. Efter döden finns emellertid ingen individuell fortlevnad. Frukten fall är den s.a.s. i tiden begränsade formens död eller nedbrytning.

Utvecklingen - groningen - hos det frö som isolerats från ljus är en återfödelse på ett kvantitativt och kvalitativt stegrat sätt när förutsättningen är given för uppehållandet av den omgivande kroppsformen och krafterna är givna för en förnyelse av den nästföljande livsviljan.

Nyaste forskning har visat att t.ex. bakterier är elektriskt laddade. Detta är egentligen självklart eftersom varje livsfenomen i sista fasen kan återföras på elektromagnetiska spänningar. På samma sätt som elektriska laddningar i bakterier är mätbara kan man mäta hjärnverksamheten hos människan, som å sin sida endast är en rytmisk utjämning av motsatt riktade spänningar. Varje livsform är i grunden inget annat än en utvecklad del av jorden. Jorden är, biologiskt sett, alltså sedd utifrån logiska livslagar, urkällan till alla livsformer. Vad som är viktigare: den är urkällan till alla spänningsfenomen. God jord har hög spänning. Lyckas det oss att rätt ordna och dosera spänningsförhållandena i jorden så är uppkomsten av levande naturformer den logiska följd. Arten hos livet ifråga bestämmer sedan livsformens rörelseart.

På det sättet blir det också utan vidare begripligt att genom en konstgjord alstring av vitala spänningar kan man alstra livsfenomen eller framkalla en hastigare tillväxtprocess.

Enligt nutida uppfattning är det närvaron av vissa bakterier som bestämmer hur frodig (växt-) utvecklingen skall bli. Man antar att bakterierna först samlar och bearbetar näringen till växterna (se knölbakterierna som kvävesamlare på baljväxternas rötter.) Denna åsikt är dock oriktig eftersom bakterierna själva är en produkt av utjämningsprocesser.

Enskilda forskare hänvisar till bakteriofagerna - alltså levande väsen som ej är synliga under de skarpaste mikroskop (jo, i elektronmikroskop, ö.a.). De är bakterieätare och därför högre utvecklade väsen (än dessa, ö.a.) om man betraktar fallet naturenligen och tar hänsyn till att den

senast födde också är äldre i utveckling och har kommit från ett högre utvecklingsområde som också har en bättre utvecklad hushållning.

Denna åskådning, tycks också av att alla nutida livsfenomen beror av det förgångna. De helt multnade kroppar som en gång levde här har genomgått en metamorfos som fört dem upp på en relativt högsta utvecklingsnivå. Kanske blir det då också begripligt att dessa högkvalificerade utvecklingsämnen spelar en avgörande roll vid utvecklingen av växtkrafterna. Dessa absolut riktiga och logiska överväganden skulle leda till debatter utan ända om det inte vore möjligt att presentera bevis.

Den om levat före på jorden har förpliktelsen att sörja för efterkommande. Om denna plikt ej uppfylls kan dessa ej överleva eftersom det för livet nödvändiga då fattas. Ökande brist på näringsmedel för till oro och oordning, till stöld, röveri och slutligen till förintande i ömsesidig kamp. Näringen, och framförallt dess kvalitet, bildar den egentliga grundvalen för det jordiska livets fortsatta utveckling.

Bekymmer för tillgången på näring leder till materiell egoism. Mot denna står en andlig idealism som människor kan nå genom de högst utvecklade uppbyggnadsämnena med kvalitet - härstammande från en högre värld av liv. Utan denna andliga kvalitet kan inget välstånd bibehållas på jorden eftersom den andliga förnyelsen krävs för uppehållandet av det kroppsliga livet. Av detta skäl är det för en jordbrukare, med kunskap om jorden, hans förnämsta plikt att i första hand sörja för att växtligheten på hans gård kan ta upp och bearbeta dessa andliga förnyelsekrafter. Den naturnära bonden skall därför genom en riktig strukturuppbyggnad hos jorden sörja för att den högsta beredskap (jäsning) kan uppträda i jorden. Detta är möjligt endast om modersspänningar alstras i jorden som väntar på befruktning av normalt motriktade spänningar. Ju mer förändligade de sönderfallande kropparna är ju högre kvalitet uppkommer hos ombyggnadsämnena genom den kosmiska ombyggnaden. Denna å sin sida ger återigen växtligheten på jorden ett högre kvalitetsvärde.

Den restlösa kunskapen om det verkliga skeendet kan man aldrig nå enbart på förnuftsmässig väg. Det rör sig här om processer som först blir uppenbara i själva utvecklingsprodukten eller i sina framtida verkningar.

Den sexuella alstringsprocessen föregås av alstrandet av den därför nödvändiga känslan som i sin tur är beroende av viljan att - utom den kroppsliga utvecklingen - också vilja andligt förnyas. Därför är vården av det andliga driftlivet viktigare än vården (vanligen urartad) av det som bara är själens hölje. Först efter mognad kan själen nå grunden för den andliga återfödelsekraften. Därför kan det heller inte bli någon verklig utveckling om det ej finns näringsmedel med kvalitet.

En sådan näring är ett avfall av de bekanta skiktartat lagrade geofysiska krafterna som utbildas i jorden och som kallas "geotermer" (skikt med samma jordtemperatur). Varje sådan term är en horisontellt lagrad spänningszon som underhålles av de sönderfallande livsformerna i jorden. Varje spänningsfas visar sin bestämda temperatur som uppifrån sett på bestämt djup närmar sig + 4° C. Nedanför denna zon ökar temperaturen åter och kan nå hundra - ja, tusentals grader. Den egentliga livszonen är det kyligaste skiktet där de högvärdigaste ombyggnadsprocesserna försiggår när solens diffusionsstrålar tränger igenom denna zon.

I skärningspunkten mellan de under rät vinkel sig korsande strålarna, som löper horisontellt och vertikalt, frigöres energi. Denna strömmar, axiellt riktat, uppåt. Avfallet från denna strålning är det geosfäriska fostervattnet som förenar sig med jordens ämnen och ger en horisontellt riktad spänning. Grundvattnets stigande och fallande bestäms av denna inre spänning. Ju starkare spänning, ju högre stigning.

Om dessa inre spänningar urladdas genom ofiltrerade och direkt infallande solstrålning så sjunker grundvattnet. Hamrade liar förlorar sin spänning i solen och därmed sin skärpa. Likadant går det med alla trädgårdsverktyg om de får ligga i solen och uppvärmas och urladdas (Viktor Schauberger tänker sannolikt här på kopparredskap, ö.a.).

Grundvattnet är den egentliga ackumulatören och transformatorn i jorden vilket liksom varje annan ackumulator - kan regleras och uppladdas efter behag. Den enda möjligheten att ständigt hålla denna ackumulator på överspänning är att insätta galvaniska markelement som utsänder sina producerade strålar i radial riktning och så alstrar en konstgjord groddzon som visar en temperatur av + 4° C. Ett sådant markelement kan liknas vid en selencell som alstrar geosfärisk, horisontell spänning. Till sitt väsen är denna ingenting annat än markelektricitet eller horisontellt lagrad jordmagnetism.

Markelementet fungerar som en anod. Den strålar lodrätt ner över frön och upp över växter. Den ilar den kosmiska strålningen till mötes för att vid korsningen med denna bygga upp den materiella substansen som vi kallar växtlighet.

Den naturnära jordbrukarens konst består därför egentligen endast i att i en bestämd zon i jorden alstra en överstark vilja till hängivelse, d.v.s. göra den "brunstig". Detta tillstånd är mycket lätt att uppnå om man bygger in kraftalstrare i jorden så som vi sett att ökenfolken gjorde. Behållarna beskickas med bestämda metaller och mineral och fylls sedan med regnvatten. Då flyter ständigt en ström ut i växtzonen och laddar denna med moderspolariserade driftämnen. Dessa markelement kan man uppladda efter behag. De driftkrafter som man på detta sätt kan alstra i jorden är nästan utan gräns. Räckvidden för spänningen är också inställbar. Därför räcker enbart några få sådana element för att ladda upp jorden på kvadratkilometers omkrets.

Genom den nuvarande konstgödseldriften blir jorden istället urladdad. Jordens enpoliga driftämnen attraheras av konstgödseln och det uppstår en kortvarig ökning av skördarna. På en eller två decennier är emellertid jorden redan så urladdad att man ständigt måste tillföra allt större mängder av dessa retningsämnen i form av konstgödning.

Varje grundskoleelev vet att galvaniserade kopparplattor ger en elström om de belyses av solen och på detta sätt t.o.m. kan driva en liten elmotor. Den svagström som alstras av riktigt byggda markelement kan ledas in i kambiumringen hos en växt och då alstra fenomen som liknar mangoträdundret - eftersom man också i detta fall kan nästan se direkt hur trädet växer. Dessa spänningar liknar nämligen de som en viljestark människa kan alstra med ögonen och låta stråla in i en växt genom det motstånd som en duk av mörkt tyg erbjuder.

Det magnetiska helandet av sjuka är ett analogt exempel på denna uppladdning av en bristfällig potential, något som ju varje växt - enligt sin karaktär har under växandet. Varje växt är också en naturlig ackumulator och transformator som kan ta upp och omvandla mottagna lämpliga viljeämnen. Dessa verkande viljeämnen är högt laddade förmltningsprodukter av tidigare livsfenomen. Tillsammans med de infallande

strålningsämnen från kosmos ger de vattnet dess själ. Dessa relativt sett högvärdigaste ämnen tjänar den andliga förnyelsen.

Växten är den omedelbara följden av en viljeöverföring - (vilja till liv, ö.a.) som sker vid den rytmiska ompolningen av vattnet - livsförmedlaren -. Av denna orsak är det möjligt att göra varje jord fruktbar emedan det endast är jorden i sig själv som gör motstånd mot den uppbyggande viljans rörelse.

Att rätt utforma de vägar för viljan som strävar efter liv är människans uppgift. Hon kan av steril och halvdöd mark åter skapa ett paradiset. Emedan den nuvarande människan känner förstörelsens krafter och - efter denna framställning - också vet hur - med hjälp av naturriktiga naturelement - ofruktbar mark och ökenregioner åter skall göras fruktbara, ligger alla möjligheter i hennes händer.

Människan har anförtrodd herraväldet över skapelsen. Endast hennes vilja kan ske eftersom den kommande världsformen blir ett biologiskt förverkligande av vad som tänks idag.

Varje tanke alstrar som avfall ett frö som tjänar uppbyggnaden av en kommande kroppsform. Är det då så långsökt att tänka sig att den nutida befolkningsexplosionen är ett uttryck för naturens vilja? Behöver vi inte några miljarder människor som med sin ande och kraft hjälper till att på nytt återställa denna fördärvade jord till dess förlorade skönhet. Har vi inte sett hur den obrutna livsviljan hos det tyska folket efter kriget med man vid man och primitiva handverktyg har återuppbyggt hus, fabriker och hela städer ur spillrorna, vackrare än förut?

Den andliga förnyelsen hos de växande livsfenomenen sker genom möjligheten till omvandling, genom ompolarisering eller förvandling.

I naturen finns ingen dogm. Endast människans andliga förvirring skapar sådant. Den eviga lagen är förändring av den ursprungliga formen. Varje förvandling betyder en stegvis potentiell värdestegring eller värdeminskning av stoffet. Ande eller energi kan endast frigöras genom det rumsligas restlösa sönderfall eller genom ett skeende som utsläcker varje individuell förnimmelse. Det som åter ger liv och andlig förnyelse åt efterföljande kroppsform är objektivt gestaltat stoff som tjänar allt som i sig har viljan till frigörelse.

Denna vilja kan endast den naturnära och skapelsen förstående människan påverka - i god eller ond riktning. Därför är också människan den förkroppsligade viljan vilket uttrycks genom hennes händer. Därför kan också en människa som endast kan be om något men själv ej kan giva aldrig förstå "bönen". Detta måste hon böta för genom nöd - för vad hon handlat mot den allsmäktiga utvecklingsviljan genom sitt oförnuftiga sätt att arbeta.

Naturen vill uppbyggas. Akta dig människa för att störa denna vilja genom spekulativt handlande och betänk vad du har i din hand.

Ur IMPLOSION nr. 60

Originalens titel: Steigerung des Bodenertrags.

Cancern - den tekniska tidsålderns sjukdom

Upphävande av den kroppsliga och själsliga tyngden i det atmosfäriska livsrummet genom utstrålning av kvalitetsämnen. Kompletterande förklaring till erhållna pionjärpatent t.ex. Brasilien nr. 43.431, Portugal nr. 29.729 och ca: 10 andra (av 26 ansökta) patent.

Det är sedan länge bekant att strålning från emanationsämnen frigörs ur vatten om man accelererar detta jordens blod genom linjära dyssystem. Hittills var dock följande obekant: Om man leder in knippen av denna strålning i vakuumrör så lyser dessas insida upp med en mörkröd, starkt pulserande ljuseffekt då de ansluts till jord. Förstärker man denna strålning i en Leydnerflaska och sedan leder den till en brännbar vätska eller gas så antänds denna. Så uppkom t.ex. branden på luftskeppet Hindenburg som var fyllt med väte. Ett amerikanskt luftskepp som var fyllt med helium sjönk en dimmig morgon ihop. Heliumet förvandlades av obekanta orsaker till vatten. I första fallet eld - i andra fallet vatten.

För några år sedan anmälde jag pionjärpatent i 26 stater varvid jag framställde påståendet att den akademisk-tekniska metoden för att sätta vatten i rörelse var orsak till den ekonomiska nedgången, den ökande sociala nöden och den ständigt tilltagande politiska oron. Jag kallar den akademisk-teknisk eftersom den läres ut vid alla akademier och högskolor och omfattar det centrifugala sättet att accelerera medier som jord, vatten och luft. I varje ordbok beskrivs metoden som onaturlig (överklig). Patentgranskarna i nästan alla dessa länder förklarade att jag var tokig och vägrade ibland t.o.m. att pröva mina ansökningar.

I dagarna meddelade mig emellertid en avdelning i det tyska patentverket som behandlar utländska patent, att man plötsligt ändrat sig och bifallit min ansökan. Därmed har man också erkänt riktigheten i mina påståenden här ovan. Denna ändrade uppfattning föregicks dock av mycket skarpa inlägg från min sida på deras förhandsyttranden och diverse offentliggöranden i vad man kallar seriösa vetenskapliga tidskrifter. Så meddelade t.ex. "Das Universum" att de små schweiziska sjöarna redan är så gott som helt förstörda. De har till- och avflöden i samband med nutida turbinanläggningar. T.o.m. i många stora schweiziska sjöar och många sjöar i Tyskland och andra länder har gåtfulla förstörelseprocesser kunnat konstateras hos sjö- och flodvatten.

Hamburgtidskriften "Der Spiegel" meddelade den 9 juni 1954 att Tyskland måste satsa minst 10 miljarder DM på att häva de värsta missförhållandena inom vattenhushållningen. De tyska sjöarna och vattendragen är så nedsmutsade att de bästa filteranläggningar ej längre räcker till och en längre torkperiod skulle leda till katastrof för vattenförsörjningen. Badförbudstavlur och liknande varnar för att också polion kan komma från ett virus som av okända grunder utvecklar sig i sådana förstörda vatten. Den starka kloreringen eller liknande förgiftningsmetoder är lika verkningslösa som försöken att utrota coloradoskalbaggen med gift. Tvärtom utvecklas allt farligare parasiter mot vilka t.o.m. det bästa penicillin är verkningslöst.

Genom mitt franska patent nr. 1.057.676 i vilket texten till min anmälan accepterades nästan oavkortat, fästes OEEC:s uppmärksamhet på saken och deras forskningscentra för luft- och

vattenfrågor - ett av världens största - låt genom sin kontaktman i Wien fråga mig hur jag förklarade det uppenbart oupphörligt tilltagande vatten-, saft- och blodförfallet.

Den egentliga impulsen till denna fråga kom från prof. Warburg som studerat cancern och som hävdar att cancercellen främst lever av syre. Växterna lär också hämta 80% av sin näring ur atmosfären.

Jag vederlade detta påstående eftersom syre inte är något näringsmedel utan ett befruktningsmedel för motsatt laddade (polariserade ö.a.) högt utvecklade geosfäriska fruktämnen (Schauberger's term "Fruchtstoffüberwerte" är svåröversättligt ö.a.). Via rötternas protoplasma - och i lägre organiserade livsformers filter i tarmväggarna - kommer syret diffusionsvägen in i de hermetiskt avgränsade saft- och blodbanorna. Likaså intränger syret via diffusionsöppningarna i blod, barr, gälar eller lungor och möjliggör de korsningar av vilkas reglerförmåga det beror om patogent eller livgivande skall uppstå inom atomområdet.

Livgivande krafter uppkommer om eterartade (heliumartade) högt utvecklade kolvarianter och stelnat solenergiavfall i gasform - det s.k. syret - emulgeras och binder varandra. Detta sker om den nämnda diffusionskorsningsprocessen försiggår omvänt så att en reduktionsprocess inträder istället för en oxidation.

Om vatten, safter eller blod får för mycket ljus eller om vatten accelereras över gränshastigheten i tryck- och värmestegrande (akademisk-tekniska) anordningar för att alstra rörelse som t.ex. stålplogar, tryckturbiner, tryckpumpar, tryckskrivar (propellrar), peltonhjul etc. så uppkommer dessa redan nämnda nedbrytningsenergier. De uppkommer på precis samma sätt som t.ex. sker då man nu beskjuoter uran med ej bromsade (ofiltrerade) arter av strålning.

Den positivt laddade utstrålning som uppstår är en röntgenartad emanation som slår igenom varje slag av hinder. Den tränger fram till den negativt laddade cellkärnan och framkallar en kärnsprängning i växt- och andra livsformer i närheten. Enorma värmeeffekter (se atomkraftverken) uppstår om man försöker bromsa denna strålning med rent kol (grafit). Uran finns i varje cell i form av ett negativt laddat spårelement. Så kan t.ex. förklaras det cell- och vävnadssönderfall, den utvidgning av kambiumringen (som man ser) hos skuggträdarter som utsatts för för mycket ljus (den förmenta "ljustillväxten"). Därmed har vi också funnit orsaken till den oerhörda utbredningen av cancern - den akademisk-tekniska tidsålderns farsot. Impulsen till denna uppkommer i dekadenta celler genom översyrade näringsämnen, dricksvattnet och genom luft som förgiftats av avgaser. Cancern främjas genom att järnmolekyler frigörs vid masugnsdrift och kommer ut i luften och sedan via denna verkar som katalysator på den lågvärdiga utjämningsprocessen hos grundämnena. En av lungcancersn betingelser!

Dessa mina förklaringar utlöste en verklig proteststorm i akademiskt-tekniska kretsar vilket tvingade mig att ta till grova kanoner.

I yttrandet till förbeskeden till patenten förklarade jag därför följande: vatten - jord - luft, denna oskiljaktiga treenighet är de naturliga ackumulatorerna för biomagnetiska och bioelektriska energikoncentrationer. De är ytterst tryck- och värmekänsliga. Tillsatser i värme, likgiltigt hur detta sker, utlöser naturvidriga grundämnesreaktioner på bekostnad av biomagnetiskt laddade energikoncentrat. Detta förenas med förluster av (vattnets) bär- och dragkraft (sjunkande av sediment och grundvattenspegel). Emulsionsprodukterna (från

grundämnesreaktionerna, ö.a.) förorsakar inflammationer av alla slag och brist på kvalitetsämnen vilket oundvikligt leder till en omkastad utveckling, d.v.s. cancer.

Goethe kallade det viktigaste byggnadsämnet i naturen för "det evigt kvinnliga" och "det som drar allt till sig". Detta ämne kan endast uppkomma om man accelererar medier av alla slag enligt den ursprungliga rörelsearten, d.v.s. planetärt och övervägande centripetalt med hjälp av de förut nämnda patenterade anordningarna för rörelsebildning. Dessa är ifråga om konstruktion och material utförda precis tvärtemot vad som idag sker på alla teknikens områden för att åstadkomma den akademiskt-tekniska accelerationen av en massa.

Dessa mina påståenden blev emellertid betraktade som en skymf av ämbetsverk och jag blev skriftligt uppmanad att rättfärdiga mig inför tongivande universitets- och liknande högskoleprofessorer. De måste emellertid kapitulera utan villkor då jag exakt bevisade att genom den akademiskt-tekniska rörelseformen ett atomärt (elektriskt) övertryck uppstår i grundämnesstrukturen och som följd därav en temperaturhöjning, ett feberfenomen.

Genom den planetära rörelsearten uppkommer däremot ett atomärt (magnetiskt) undertryck vars funktion är ett "biologiskt vakuum". Professor Sauerbruch upptäckte detta år 1900 och kunde då påvisa att andning och lungutvidgning vore omöjlig om detta biologiska vakuum mellan lungsäck och lungyta - förorsakat av den planetära rörelsearten - ej fanns. Om - istället för denna implosionskraft - ett atmosfäriskt övertryck skulle råda i dessa organ skulle vi kvävas (som ju också sker vid ett sår på lungsäcken).

Jag bevisade vidare att genom den centrifugala rörelsen uppträder ett reaktivt verkande rörelsemotstånd vars storlek är proportionell mot kvadraten på varvtalet hos nutida rörelseanordningar. Däremot uppstår vid mina patenterade sugspiraler, enligt samma relation, en effekttökning genom molekyllära processer för kvalitetsuppyggnad.

Jag kunde bevisa att nuvarande akademiskt-tekniska rörelseanordningar inte bara arbetar utvecklingshämmande utan också mera orationellt ju mer de förbättras. Följden är ett enormt slöseri med drivmedel som kommer att förorsaka råvarubrist i världen.

En exakt kemisk undersökning visade att genom nutida metoder för massarörelse uppstår översyrade emulsionsprodukter. Genom den planetära rörelsearten däremot uppstår ett hundra procentigt uppladdat, biomagnetiskt kvalitetsämneskoncentrat. Om detta införes i kroppen tillsammans med vatten binder det girigt där överflödiga översyrade avlagringar och avgifter på det sättet kroppen. Cancersår och svulster urladdas och på det sättet har vi här det naturliga skyddet och t.o.m. läkemedlet mot cancer.

Genom en mikroskopisk undersökning kunde jag ge ännu ett bevis. Genom den akademiskt-tekniska rörelsearten uppstår kristallinskt avfall från sediment (i vattnet, ö.a.). Genom den planetära vattenrörelsen uppstår emellertid istället ett amorft sedimentutfall som visar de typiska tecknen för högvärdiga korsningar mellan diffusionsämnen. De överviner varje kroppslig och själslig tyngdkänsla. Denna ökas däremot om man leder mediala massor av alla slag på det sätt som nu sker i hela vår civilisation. I det senare fallet kvävs allt livs källa - vattnet - vars visnande sker så mycket hastigare ju mer denna olycksaliga akademiskt-tekniska rörelseart tilltar i omfång och intensitet.

Biomagnetism är kvalitet. Fiende till denna är varje allt för stark belysning, uppvärmning eller centrifugal tryckregistrering. I detta fall uppstår bioelektricitet vilken - eftersom den är en

atomär övertryckskraft - har elektrolytiska funktionskrafter. Den översyrar växt- och andra livsformer, upplöser och avsjälar dem. Därför blir också rötan hos vårt flod- och sjövattnen klart begriplig. Den ytterligare konsekvensen är att det inte finns någon konstant energi, ingen ekvivalens, ingen oöverbinnerlig tyngdkraft i det atmosfäriska livsrummet utan endast ett rytmiskt växelspel vars ändpunkt inleder en ny utveckling.

Efter vad jag ovan sagt finns det endast två möjligheter: antingen förbjuda denna olycksaliga massrörelsemetod eller den alltmer förstörda skapelsen kommer att sprängas i luften av vätebomber.

8 juli 1954

Ur IMPLOSION nr. 29

Originallets titel: Krebs, die Seuche des technischen Zeitalters.

Ett brev från Viktor Schauburger till herr R.

Onda aningar

Sex månader före sin död skrev Viktor Schauburger detta brev. Avtagande livskraft hade skapat resignation i kampen mot den värld av oförståelse han hade mött i sitt liv. När, en tid därefter, de amerikanska agenterna kom med sina lockelser och hans accepterande av deras anbud ledde till den största besvikelsen i hans liv, räckte hans livsvilja inte längre.

Aloys Kokaly

Linz den 4 februari 1958

Ärade, käre herr R.!

Jag tackar Er för de båda breven med bilagor. Ni föreställer Er emellertid saken mycket enklare än den är. Framförallt förbiser Ni att det rör sig om hela den nuvarande vetenskapen som tror sig kunna korrigera naturen och som utan undantag använder den stigande energidifferensen. Därmed utlöser den en felaktig molekyluppbyggnad och främjar uppkomsten av en nedbrytningsenergi istället för alstringen av emulsionsprodukter för tillväxt och utveckling.

Slutet på denna tragiska, felaktiga utveckling är den atomenergi som Einstein frigjorde genom atomklyvning. När jag för 38 år sedan byggde de första flottningsanläggningarna och förde vattnet med en sådan rörelse och temperaturblandning att en fallande energidifferens utlöstes anade jag inte att dessa försök var inledningen till den koncentrerade uppbyggnaden av atomenergi.

Rent intuitivt gick jag vidare. 1921 byggde jag den första sugturbinen för att kunna skaffa elektriskt ljus i min avläggset liggande skogshydd. Med denna uppnådde jag ca: niofaldig verkningsgrad. Detta fann jag också absolut självklart och gick nu ett steg vidare. Jag använde nu den fallande temperaturen för omvandling av fördärvat vatten till högkälleliknande ädelvatten som hade en påtaglig hälsoverkan som ingen människa kunde förklara. Efterhand fick jag över 70 st. patent men var för litet affärsman för att utnyttja dem.

Slutligen blev läkare och apotekare uppmärksamma på det nämnda vattnets gåtfulla helande verkan. De anklagade mig för kvacksalveri som de gjorde med Priessnitz och Kneipp och en dag kom österrikiska statspolisen och plomberade mina apparater.

Jag flyttade då till Nürnberg där jag fick ett laboratorium till förfogande. Där upptäckte jag att det rörde sig om emanationer som har olika funktioner. Det finns strålning som är livgivande och strålning som är nedbrytande. Vidare strålning som är indifferent och tjänar till uppbyggande eller nedbrytning av vatten. Den uppbyggande strålningen frigörs ur s.k. mikrozymer (spårelement) om man leder vatten i en rörelse som ger fallande temperatur. Den skadliga strålningen däremot uppstår ur en rörelse som ger stigande temperatur. Den indifferent strålningen slutligen bygger upp det kroppsliga och binder alltså det ena eller andra samman.

Nu upptäckte jag den felaktiga rörelseform som hela vetenskapen satt i system och avslöjade detta. Men därmed rörde jag vid ett verkligt getingbo och fick känna av mina vetenskapliga motståndares allmakt. Jag blev uppfordrad att bevisa mina teser. När jag gjorde detta bestäl man mig på ett sätt som tvingade mig till tystnad, detta som enda utväg för mig.

I februarihäftet av Weltgewissen kan Ni läsa om hur man i Tyskland med stor framgång bygger de apparater som statspolisen här plomberade för mig. Samma historia upprepades tolv gånger för mig. Om jag gav någon i uppdrag att bygga apparater åt mig så levererade man bara skräp men behöll själv det goda och gjorde affärer med det. Eller också vägrade man helt enkelt att leverera de färdiga apparaterna till mig. Så skedde med sugturbinen nu senast fastän jag betalt enligt överenskommelse. Man krävde istället i efterhand summor som jag ej hade möjlighet att betala och behöll sedan apparaterna som pant, vilket ju också var avsikten.

Jag började emellertid maskera vad jag höll på med och fick äntligen fram användbara apparater. Och nu först begrep jag verkligen vad jag hade upptäckt: en högvärdig atomenergi.

Nu ropar man att jag skall "visa", "bevisa" och låta "pröva" vad jag upptäckt. Men om jag gjorde så skulle man förstöra alltsammans för mig. När jag inte vill foga mig kallar man mig bedragare. M. krävde att jag skulle visa honom och några vänner mina apparater och överföra mina patent på VSB (Viktor Schauburger-Bund bildat av tidskriften Das Weltgewissen). Annars skulle han sluta publicera något om mig. Jag svarade "gör det" och då tog han tillbaka sina hotelser.

Så kom en tysk storindustriman med sin vetenskapliga stab. Han prövade och fann saken i sin ordning. Han förklarade sig sedan vilja räkna igenom och konstruera vad som behövdes. Sedan "fick man väl se". Alltsammans är bara tomma löften som man aldrig skulle uppfylla.

Nu har representanter för USA:s regering anmält sig. De vill också först se och pröva allt - och sedan, "ja, sedan får man se vad som kan göras". Jag begärde ett preliminärt fördrag som

emellertid skulle bli rättsligt giltigt när det hade bevisats att jag kunde uppnå betydande mereffekter. Detta avvisade man. Först vill man se, sedan förhandla - så är det, jämt detsamma.

Professorer vill också först se, sedan pröva och, ja sedan ta över alltsammans. Min käre herr R.! Jag har nu kommit så långt att alla..... nu kan kyssa mig där ryggraden slutar. Jag är gammal och svårt sjuk. Det gör mig bara så ont om alla stackars barn i världen som går mot en fruktansvärd framtid. Om jag skulle avslöja allt skulle det tigas ihjäl eftersom det inte bara rör hela vetenskapen utan också de kyrkliga lärorna. Hela våldspolitiken skulle bryta samman om sanningen skulle bli känd att vetenskapen är den egentliga alstraren av cancer.

Jag behöver inte VSB. Där finns det bara nyfikna eller affärslystna personer. Jag känner nog mina pappenheimare. Så ligger saken till min käre herr R. Nu har jag för avsikt att dra mig tillbaka till skogen för att få dö i fred. Hela vetenskapen och allt som hör samman med den är rena rövarbandet och bakom står de väl maskerade slavhandlarna och rycker i snöret till marionetterna allt eftersom de vill att dessa skall dansa. Kanske kan bara en fruktansvärd katastrof skapa ordning igen. Men åtminstone 90 procent av mänskligheten kommer att falla offer för denna generalordning. De kommer att gå under genom blodets och vattnets cancer. Slutsegern kommer väl att stanna hos de mera naturnära ryssarna, om (enl Pfalzer Tageblatt 4.1.57) är närmast att övervinna tyngdkraften. Men det kommer man väl att förstå först då det är för sent.

Ni herr R. är ännu ung och kommer att få uppleva allt detta. Själv känner jag ju till allt om detta men kan ingenting göra för att ändra det. Försök inte att undervisa mig. Svin och människor väger man föst efter att de dött för att sedan på bästa sätt kunna ta hand om resterna.

Snart kommer Ni att få höra att den gamle bråkmakaren ej längre finns till.

Kära hälsningar

Er

Viktor Schauburger

Ur IMPLOSION nr. 17

Originalalets titel: Die böse Ahnung.

Centrifugalt dödat vatten. Strukturen är kristallinsk och vid värme frodas bakterier i detta vatten.

Centripetalt levandegjort vatten. Strukturen är här amorf. I detta magnetiskt laddade vatten är syret till största delen bundet.

1 Förklaringarna belyser allmänt de grundläggande orden och uttrycken. De är för djupare studier ofullständiga och bör betraktas som ett hjälpmedel till förståelse, ej uttömmande definitioner.

2 neutral spänning = en oklar term som möjligen kan förklaras som ett laddningstillstånd som kan reagera både med geosfärisk (-) och atmosfärisk (+) polaritet. Kanske kan man jämföra denna "hinna" med den dielektriska isolationen i en kondensator.

3 befruktande ämnena = alla varianter av syre

4 fruktämnena = alla ämnen som innehåller kol, alla metaller och mineraler m.m.

5 Status nascendi = här urtillståndet

6 Fruktämnesstrålning = en strålning av ännu okänt slag som enl. Viktor Schaubberger utgår från sådana ämnen under vissa betingelser.

7 Mikroformer av levande substans (t.ex. molekyler) från tidigare livsformer.

8 "korsar" det, blandar det, med annat kallare vatten